บทเรียนพระคัมภีร์
สำหรับเด็ก

วัยเด็กและพันธกิจแรกเริ่มของพระเยซู

8 บทเรียน

Based on the Abeka Flash-A-Card Bible Stories - Life of Christ – Series 2

8 บทเรียน

1	กุมารน้อยเยซู	1
2	การรับบัพติศมาของพระเยซู	13
3	การทดลองของพระเยซู	22
4	สาวกกลุ่มแรก	34
5	ทรงเรียกชาวประมงและมัทธิว	42
6	อัศจรรย์ครั้งแรก	49
7	รื้อหลังคาและข้างสระน้ำ	56
8	การทรงชำระพระวิหารและ สนทนากับนิโคเดมัส	66

บทเรียนที่ 1 "กุมารน้อยเยซู"

ลูกา 2:40-52

รูป CB 1-1: พระเยซูขณะเป็นเด็ก

ขณะที่พระเยซูกำลังเติบโตขึ้นในเมืองนาซาเร็ธ พระองค์อาจจะดูคล้ายกับเด็กผู้ชายคนอื่นที่ อยู่ในเมือง พระองค์มีความคิดที่กระตือรือร้นและจิตใจที่พร้อมจะช่วยคนอื่น และร่างกายของพระองค์สูงขึ้นและแข็งแรงขึ้นเรื่อยๆ เหมือนกับร่างกายของเด็กชายและเด็กหญิงทั่วไป อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงเป็น มากยิ่งกว่าเพียงเด็กชายธรรมดา เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าด้วย พระองค์ทรงบังเกิดในคอกสัตว์ที่เมืองเบธเลเฮมก่อนหน้านี้ไม่กี่ปี และตอนนี้อยู่ในหมู่บ้านเล็กๆ ที่ไม่มีชื่อเสียงของเมืองนาซาเร็ธ แคว้นกาลิลีพร้อมกับโยเซฟพ่อบุญธรรมและมารีย์มารดาฝ่ายโลกของพระองค์

สิ่งที่น่าประทับใจมากที่สุดเกี่ยวกับเด็กชายเยซูขณะที่พระองค์กำลังเติบโตขึ้นคือ พระองค์ไม่เคยทำผิดสิ่งใดเลย เด็กชายหญิงทุกคนเคยทำผิด แต่ไม่ใช่พระเยซู พระองค์ทรงดีพร้อม พระองค์ไม่เคยทำสักสิ่งเดียวที่ผิด พระองค์ไม่เคยขโมย พระองค์ไม่เคยโกหก พระองค์ไม่เคยดูหมิ่น พระองค์ไม่เคยทำสิ่งที่น่าเกลียดหรือใจแคบเหมือนกับที่เด็กคนอื่นๆ ทำในบางครั้ง ไม่มีความบาปในพระองค์ พระเยซูเกิดมาโดยปราศจากบาป และตลอดชีวิตของพระองค์ไม่เคยคิด พูด หรือทำสักสิ่งเดียวที่เป็นความชั่วร้ายหรือความเลวเลย พระองค์ทรงทำในสิ่งที่ดี สิ่งที่ถูกต้อง และสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์อยู่เสมอ

พระคัมภีร์บอกว่าพระเยซูเติบโตขึ้นและเป็นเด็กชายที่มีสุขภาพดีแข็งแรง พร้อมกับมีสติปัญญาและความรู้ที่ไม่ธรรมดา และพระบิดาทรงเทพระพรลงมาให้พระองค์ ถึงแม้ว่าเด็กชายเยซูรู้ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ก็ไม่เคยใช้ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในช่วงเวลาหลายปีที่เติบโตขึ้นนั้น พระองค์ไม่เคยแสดงการโอ้อวดว่า "ฉลาด" พระองค์ทรงทำตัวเหมือนกับเด็กผู้ชายคนอื่นๆ ทุกคน ยกเว้นแต่ว่าพระองค์ไม่มีบาป

พระเยซูมีน้องชายและน้องสาวหลายคน พวกเขาเป็นน้องต่างพ่อ โยเซฟสามีของนางมารีย์ เป็นเหมือนพ่อบุญธรรมหรือพ่อเลี้ยงที่พระบิดาทรงมอบความรับผิดชอบที่สำคัญให้เพื่อดูแลพระเยซูจนกว่าพระองค์จะเติบโตขึ้น พระเยซูให้ความนับถือโยเซฟมาก และพระองค์เชื่อฟังเขาเสมอ เพราะพระองค์รู้ว่าการเชื่อฟังเป็นสิ่งที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัย

รูป CB 1-2: ร้านช่างไม้

โยเซฟ พ่อบุญธรรมของพระเยซูเป็นช่างไม้ เขาทำสินค้าต่างๆ ด้วยไม้ เขาไม่ใช่คนรวย เขาต้องทำงานหนักเพื่อจะได้มีเงินพอสำหรับซื้ออาหารและเสื้อผ้า เพื่อเลี้ยงดูครอบครัว เมื่อพระเยซูโตพอที่จะทำอะไรได้ พระองค์เริ่มช่วยโยเซฟในร้านช่างไม้ พระองค์จะช่วยกวาดพื้น เอาเศษขี้เลื่อยไปทิ้ง และเรียนเพื่อซ่อมแซมสิ่งต่างๆ ที่หักหรือเสีย ไม่นานนักพระองค์ทำสิ่งของต่างๆ ด้วยพระองค์เอง บางทีอาจจะเป็นของเล่นหรือรถลากสำหรับเด็กผู้ชาย และแล้วอาจจะเป็น โต๊ะ เก้าอี้ และตู้ สำหรับนางมารีย์

มารีย์และโยเซฟสอนครอบครัวและฝึกอบรมพวกเขาในทางของพระเจ้า ทุกๆ วันมารีย์จะอธิบายข้อพระคัมภีร์ให้ลูกๆ ฟัง รวมทั้งเรื่องราวที่น่าอัศจรรย์ทุกเรื่องในพระคัมภีร์เดิม เธอเล่าเรื่องเกี่ยวกับสวนเอเดน และอาดัมกับเอวาสูญเสียบ้านที่งดงามของพวกเขาเนื่องจากหลงเล่ห์กลอุบายของซาตาน และความบาปในการไม่เชื่อฟังพระเจ้าของพวกเขา ลูกๆ ชอบเรื่องราวในพระคัมภีร์มากโดยเฉพาะตอนที่ผู้เผยพระวจนะเขียนเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ พระผู้ช่วยให้รอด ผู้ซึ่งจะช่วยคนจากความผิดบาปของเขา พวกเขาต่างก็หลงไหลกับเรื่องราวที่น่าตื่นเต้นของอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ โมเสส ดาวิด ดาเนียล ซึ่งเป็นวีรบุรุษในพระคัมภีร์เดิม

ทุกวันสะบาโต ครอบครัวเล็กๆ นี้จะเดินทางไปที่ธรรมศาลาเพื่อนมัสการพระเจ้า พวกเขาไปพระนิเวศของพระเจ้าอยู่เสมอ พระเยซูทรงสุภาพมีใจเมตตา และไม่เห็นแก่ตัว มักจะคิดถึงคนอื่นก่อนอยู่เสมอ ไม่ใช่นึกถึงแต่ตัวเองและสิ่งที่พระองค์ต้องการ ทั้งที่บ้านและที่เล่นกับเด็กคนอื่น เราไม่สามารถนึกภาพการบ่น การแสดงความไม่พอใจ หรือทำหน้าบึ้งไม่พอใจเวลาที่โยเซฟส่งพระองค์ไปทำธุระหรือขอให้พระองค์มาช่วยเขาในร้านช่างไม้ คนอื่นอาจจะหลอกลวง พูดโกหก เถียงเสียงดัง และพูดอะไรที่ไม่ดีออกมา แต่ไม่ใช่พระเยซู

พระเยซูคงต้องเป็นผู้ช่วยเหลือและหนุนใจมารีย์กับโยเซฟได้อย่างน่าอัศจรรย์จริงๆ พระองค์ทรงหาทางทำให้ชีวิตง่ายขึ้นสำหรับพวกเขาอยู่ตลอดเวลา ซ่อมสิ่งนี้ ทำสิ่งนั้น และร่าเริงมีความสุขอยู่รอบๆ บ้าน พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ฉลาดมีสติปัญญาจริงๆ เด็กๆ อยากจะรู้จักพระองค์ไหม คงจะดีมากทีเดียวถ้าหากว่าเราสามารถเป็นหมือนกับพระองค์ เป็นเด็กดีมีเมตตา น่ารักและถ่อมตัว มีอัธยาศัยดี พูดความจริง เชื่อฟังและเอาใจใส่ผู้อื่น ซึ่งเราสามารถเป็นได้หากเราจะทูลขอพระเยซู ผู้ทรงเป็นพระเจ้าให้เข้ามาอยู่ในใจของเรา และควบคุมชีวิตทั้งหมดของเรา และเป็นผู้นำทางชีวิตของเรา

ทุกปีมารีย์และโยเซฟจะเก็บเงินเพื่อเดินทางไกลไปกรุงเยรูซาเล็มสำหรับเทศกาลเลี้ยงปัสกา มีอยู่ปีหนึ่ง เมื่อพระเยซูอายุ 12 ปี มีสิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น

ก่อนถึงวันเดินทางไกลไปกรุงเยรูซาเล็มจะเป็นช่วงเวลาที่ยุ่งมาก โยเซฟพยายามที่จะเร่งทำงานช่างไม้ของเขาทั้งหมดให้เสร็จทันเวลา ส่วนมารีย์จะจัดตรียมอาหารสำหรับการเดินทาง และพระเยซูอาจจะช่วยแปรงทำสะอาดขนลาและช่วยทำงานอื่นๆ ทุกอย่างที่พระองค์พอจะช่วยได้เพื่อให้ทุกอย่างพร้อม ในที่สุดก็ถึงเวลาออกเดินทาง

ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านทุกคนที่จะเดินทางไปร่วมเทศกาลเลี้ยงปัสกาก็มารวมตัวกันที่ถนนใหญ่มุ่งไปสู่กรุงเยรูซาเล็มและเดินทางไปเป็นกลุ่ม ขณะที่พวกเขาผ่านเมืองและหมู่บ้านต่างๆ ก็จะมีคนร่วมเดินทางไปด้วยเพิ่มมากขึ้น ผู้คนมาจากทั่วทุกทิศ เดินบ้าง ขี่ลาและขี่อูฐบ้าง ขบวนของคณะเดินทางใหญ่มากขึ้น เมื่อถึงเวลาอาหาร พวกเขาก็จะนั่งลงข้างทางและทานอาหารที่พวกเขานำติดตัวมาด้วย เมื่อถึงเวลากลางคืน พวกเขาก็จะเข้าไปที่ทุ่งนาที่อยู่ใกล้ๆ ล้มตัวลงนอนบนเสื่อหรือหนังสัตว์ที่ปูไว้รอบๆ กองไฟ และนอนในเต็นท์หรืออาจจะนอนอยู่ใต้ท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยดวงดาวมากมาย

รูป CB 1-3: ถึงกรุงเยรูซาเล็ม

ทุกคนเหน็ดเหนื่อยแต่มีความสุขมากเมื่อพวกเขามาถึงกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาเดินทางขึ้นที่สูงเป็นระยะทางหลายกิโลเมตร เพราะกรุงเยรูซาเล็มตั้งอยู่บนเทือกเขาใหญ่ บางทีพระเยซูอาจจะกำลังคิดว่า "การได้มาอยู่ที่นี่ถึงเจ็ดวันช่างเป็นสิ่งที่น่ายินดีจริงๆ" โยเซฟต้องหาที่พักในเมืองและต้องซื้ออาหาร แล้วเขาได้พาครอบครัวไปที่พระวิหารอันโอ่อ่างดงามซึ่งเป็นสถานที่ๆ ถือรักษาปัสกา มีผู้คนอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง ดูเหมือนว่าชาวอิสราเอลทุกคนทั่งใต้ฟ้าได้มาอยู่ที่เมืองใหญ่ของกรุงเยรูซาเล็มเพื่อถือเทศกาลปัสการ่วมกัน

พระเยซูรู้ว่าไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจว่าทำไมพวกเขาจึงต้องเดินทางมาครั้งนี้ และเทศกาลเลี้ยงปัสกาเกี่ยวข้องกับอะไร แต่พระองค์ทรงเข้าใจ ขณะที่พระองค์เดินไปที่พระวิหาร พระองค์คิดถึงเกี่ยวกับเหตุการณ์คืนสุดท้ายในประเทศอียิปต์เมื่อนานมาแล้ว ก่อนที่โมเสสจะนำชาวอิสราเอลออกจากการเป็นทาส พระองค์จำได้ว่าพระเจ้าทรงเตือนชาวฮีบรูให้พรมเลือดของลูกแกะที่ปราศจากตำหนิไว้ที่ด้านข้างและด้านบนของวงกบประตูบ้านของพวกเขาโดยตรัสว่า "เมื่อเราเห็นเลือด เราจะผ่านเจ้าไป" พระองค์ทรงระลึกได้ว่า พระเจ้าทรงไว้ชีวิตบุตรหัวปีของชาวอิสราเอลโดยการให้ทูตแห่งความตาย (ทูตมรณะ) ผ่านบ้านที่มีเลือดที่วงกบประตูไป

สำหรับพระเยซู ปัสกาเป็นเทศกาลที่ศักดิ์สิทธิ์มาก ลูกแกะที่ไม่มีตำหนิ(ปราศจากตำหนิ) เป็นภาพที่งด งามของพระองค์เอง พระเมษโปดกของพระเจ้าที่ปราศจากตำหนิไม่มีบาปซึ่งวันหนึ่งจะตายเพราะรับความบาปของโลก

บางทีพระเยซูตัดสินใจว่า เมื่อพระองค์ไปถึงกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์จะเข้าไปพูดคุยกับครูบางคนในพระวิหารเกี่ยวกับปัสกาที่น่าอัศจรรย์นี้และความหมายของปัสกา เพราะชาวยิวได้รับบัญชาให้ถือรักษาเทศกาลเลี้ยงนี้ทุกปี เพื่อระลึกถึงการปลดปล่อยพวกเขาจากประเทศอียิปต์

รูป CB 1-4: พระเยซูทำให้พวกผู้นำศาสนาประหลาดใจ

มีสถานที่พิเศษในพระวิหารที่เด็กอนุชนได้รับการสอนโดยรับบี (ครูอาจารย์) และปุโรหิตระหว่างการเฉลิมฉลองเทศกาลเลี้ยงใหญ่ ขณะที่โยเซฟและมารีย์ยุ่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง พระเยซูไปยังที่ซึ่งพวกรับบีกำลังให้บทเรียนกับเด็กผู้ชายวัยเดียวกับพระองค์ พระเยซูจึงเข้าไปฟัง หลังจากเวลาผ่านไปสักพัก พระองค์เริ่มถามคำถามเกี่ยวกับคำพยากรณ์ที่สำคัญของพระคัมภีร์ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับพระเมสสิยาห์ พระผู้ทรงสัญญาไว้ ผู้ซึ่งจะนำความผิดบาปของโลกไป ครูสอนธรรมบัญญัติและอาลักษณ์คนอื่นๆ เข้ามา พวกเขาต่างเต็มไปด้วยความประหลาดใจต่อเด็กผู้ชายที่น่าทึ่งคนนี้ ที่มีความเข้าใจอันน่าอัศจรรย์เกี่ยวกับพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์โดยคำถามที่พระองค์ถามและตอบ พวกเขาเริ่มถามคำถามพระองค์บ้าง พระคัมภีร์บอกว่า พวกเขาทุกคนต่างก็ได้รับความงงงวยประหลาดใจกับความเข้าใจและคำตอบของพระองค์ การพูดคุยกันได้ผ่านไปหลายชั่วโมง เทศกาลเลี้ยงปัสกาเสร็จสิ้นลง ฝูงชนกลุ่มใหญ่เริ่มเดินทางกลับบ้าน แต่พระเยซูยังคงพูดคุยกับพวกรับบีต่อไป พวกเขาพูดคุยกันต่อไป แม้หลังจากที่มารีย์ โยเซฟ และญาติทุกคนรวมทั้งเพื่อนบ้านได้ออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปแล้ว

ขณะที่มารีย์และโยเซฟเดินทางออกจากกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับเพื่อนๆ ในคนกลุ่มใหญ่ พวกเขาพูดคุยกันเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในการเฉลิมฉลองเทศกาลปัสกา พวกเขาหยุดเดินในบางครั้งเพื่อดูแลเด็กที่ยังเล็กๆ พวกเขาคิดว่า บางทีพระเยซูอาจจะอยู่ข้างหน้าพร้อมกับครอบครัวอื่นบางครอบครัว เขาไม่เคยต้องกังวลเกี่ยวกับพระองค์เพราะพระองค์ไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้ มารีย์และโยเซฟออกเดินทางไปหนึ่งวันเต็มก่อนที่พวกเขาจะเริ่มเป็นห่วงพระเยซูจริงๆ เมื่อถึงตอนเย็นพวกเขาหยุดพักเอาแรงในตอนกลาง คืน และพระเยซูยังไม่ได้อยู่กับพวกเขา เมื่อพระองค์ไม่ได้มาคอยดูแลลาและทำงานอื่นๆ ของพระองค์ พวกเขารู้แล้วว่ามีสิ่งที่ผิดปกติได้เกิดขึ้น

พวกเขาเริ่มค้นหาพระองค์ในหมู่ญาติและเพื่อนๆ พวกเขาเดินเข้าเดินออกถามคนที่ร่วมเดินทางมาด้วยกัน “มีใครเห็นพระเยซูบ้างไหม?” พวกเขาถาม “เสียใจด้วยนะ ข้าไม่เห็นเลย” หลายคนตอบ “ท่านเห็นเขาครั้งสุดท้ายตอนไหน?” “เราไม่เห็นเขาตั้งแต่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม เราคิดว่าเขาเดินรวมกับคนอื่นๆ อยู่ข้างหน้าเรา” มารีย์และโยเซฟตอบ “เราไม่เห็นเขาตลอดทั้งวัน พวกท่านน่าจะย้อนกลับไปหาเขานะ” หลายคนพูด

ตอนนี้มารีย์และโยเซฟเป็นทุกข์และกังวลจริงๆ พวกเขาเริ่มเดินกลับไปที่กรุงเยรูซาเล็ม ผ่านเข้าประตูเมืองตอนแรกพวกเขาไปสถานที่ซึ่งพวกเขาเคยพักอยู่ แต่พระองค์ไม่อยู่ที่นั่น พวกเขาถามบ้านที่อยู่ใกล้ๆ แถวนั้นทุกหลังแต่ไม่เกิดประโยชน์อะไร พวกเขาเดินไปตามถนนในกรุงเยรูซาเล็มอยู่นาน แต่ทุกแห่งก็เหมือนกัน ไม่มีใครเห็นพระองค์ ไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับพระองค์ มารีย์ถามโยเซฟด้วยความเหนื่อยอ่อนว่า “เราจะไปตามหาที่ใหนต่อดีคะ?”

"มีสถานที่แห่งหนึ่งที่ข้าพอจะนึกได้" โยเซฟตอบ "พระวิหารงัย – เธอสังเกตมั้ยว่าเขามีความสุขมากแค่ไหนที่ได้เข้าไปในพระวิหาร" ดังนั้นพวกเขาจึงเดินทางไปยังพระวิหาร ตอนนี้ข้างในค่อนข้างเงียบ เพราะกลุ่มคนที่มาร่วมเทศกาลปัสกาได้กลับไปแล้ว ปุโรหิตคนหนึ่งเดินผ่านมา พวกเขาถามว่า "ท่านเห็นเด็กชายอายุ 12 ขวบที่ไหนบ้างไหม? เราหาลูกชายของเราไม่พบและคิดว่าเขาน่าจะอยู่ที่นี่" ปุโรหิตคนนั้นตอบว่า "พวกท่านหมายถึงเด็กผู้ชายที่มาจากนาซาเร็ธใช่หรือเปล่า? เขาอยู่ที่นั่น ในห้องนั้นกำลังคุยกับรับบีบางคน"

รูป CB 1-5: มารีย์และโยเซฟพบพระเยซู

มารีย์และโยเซฟรีบเดินตัดลานพระวิหารไปและพบสถานที่แห่งหนึ่ง ที่นั่น พระเยซูนั่งอยู่ท่ามกลางครูอาจารย์ที่มีความรู้และได้รับการศึกษามาอย่างดีกำลังพูดคุยกันเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ขอบคุณพระเจ้า! ในที่สุดพวกเขาก็พบพระองค์ มารีย์ยินดีมากที่เห็นพระองค์จนกระทั่งทำให้เธอลืมตัวโผวิ่งตรงไปหาพระองค์พร้อมกับเอื้อมแขนออกไปหาพระองค์ เธอพูดพร้อมกับต่อว่า "โธ่ลูก ทำไมทำกับพ่อแม่แบบนี้ พ่อกับแม่เที่ยวตามหาลูกทุกหนทุกแห่งจนแทบจะเป็นบ้าอยู่แล้ว"

พระเยซูตรัสตอบว่า "แต่ว่าทำไมท่านจะต้องค้นหา ท่านไม่รู้หรือว่า เราจะต้องอยู่ที่นี่ ที่พระวิหาร ในพระนิเวศของพระบิดาของเรา" พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งที่พระองค์ทรงหมายถึง พระองค์กำลังเตือนมารีย์อย่างสุภาพว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า และพระองค์ทรงพร้อมที่จะทำพระราชกิจซึ่งพระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์ได้ส่งพระองค์มาทำ มารีย์เก็บคำพูดของพระองค์ไว้ในใจและคิดทบทวนเกี่ยวกับคำพูดเหล่านั้นในเวลาต่อมา

พวกเขาเริ่มออกเดินทางอีกครั้งเพื่อกลับนาซาเร็ธ ครั้งนี้มีพระเยซูอยู่ข้างกายพวกเขา แน่นอนว่าพวกเขามีอะไรมากมายที่จะพูดคุยกัน พระเยซูบอกพวกเขาเกี่ยวกับคำถามทุกข้อที่พระองค์ถามครูอาจารย์คนสำคัญ และบางคำถามที่พวกเขาถามพระองค์ด้วย ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามารีย์และโยเซฟบอกพระองค์ว่าพวกเขาเป็นห่วงพระองค์มากขนาดไหนในคืนแรกที่ออกจากกรุงเยรูซาเล็ม และพวกเขาเที่ยวตามหาพระ องค์ไปทั่ว จนกระทั่งพวกเขาไปตามหาในพระวิหารในที่สุด พวกเขาใกล้จะถึงบ้านในเมืองนาซาเร็ธอีกครั้ง

รูป CB 1-1: พระเยซูยังคงเติบโตขึ้น

พระคัมภีร์แทบจะไม่ได้กล่าวถึงอะไรเลยเกี่ยวกับชีวิตฝ่ายโลกของพระเยซูอีกสิบแปดปีต่อมา พระคัมภีร์บอกเราว่าขณะที่พระองค์เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ พระองค์ยอมฟังมารีย์และโยเซฟ นั่นหมายความว่า พระองค์เชื่อฟังพวกเขาและพระองค์ให้เกียรติพวกเขา การให้เกียรติเป็นมากยิ่งกว่าการเชื่อฟัง การให้เกียรติคือการเชื่อฟังด้วยท่าทีที่ดี เด็กๆ อาจจะเชื่อฟังแม่และล้างจาน แต่ถ้าหากว่าเด็กโกรธที่ถูกให้ช่วยงานบ้าน และทำจานชามกระแทกเสียงดังในครัว เด็กๆ กำลังเชื่อฟัง แต่ไม่ได้ให้เกียรติคุณแม่เลย เพราะการให้เกียรติเป็นการเชื่อฟังด้วยท่าทีที่ดี พระเจ้าสั่งให้เราให้เกียรติคุณพ่อคุณแม่ และพระองค์ทรงสัญญาว่า การทำแบบนี้จะทำให้เรามีความสุข และมีอายุยืนยาว เด็กๆ ควรจะเป็นเหมือนพระเยซูคือให้เกียรติคุณพ่อคุณแม่ตลอดเวลา

พระคัมภีร์พูดถึงพระเยซูว่า "พระองค์จำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้าและต่อหน้าคนทั้งปวง" นั่นหมายความว่า ร่างกายฝ่ายโลกของพระองค์เติบโตใหญ่ขึ้นและสูงขึ้น และสติปัญญาฝ่ายโลกของพะองค์เจริญขึ้นในความเข้าใจ พระองค์ทรงทำให้พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ทรงพอพระทัย และทำให้คนที่อยู่รอบข้างชื่นชอบพระองค์ นี่เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับชีวิตของเรา

เด็กๆ อาจจะต้องการพูดคุยกับพระเจ้าตอนนี้และขอให้พระองค์ช่วยเด็กๆ ให้เป็นหมือนกับพระเยซูขณะที่ยังเยาว์วัยคือ เชื่อฟัง ช่วยเหลือ และมีความเมตตา บางคนอาจจะต้องการขอให้พระเจ้าช่วยให้เกียรติคุณพ่อคุณแม่เหมือนอย่างที่พระเยซูทำ คือเชื่อฟังคุณพ่อคุณแม่ด้วยท่าทีที่ดี และถ้าหากว่าคนไหนไม่เคยขอให้พระเจ้าช่วยให้ได้รับความรอดและล้างบาปออกไป ก็สามารถทำตอนนี้ได้

บทเรียนที่ 2 “การรับบัพติศมาของพระเยซู”

มัทธิว 3:1-17; มาระโก 1:2-11; ลูกา 3:1-22;
ยอห์น 1:6-8,15-36

พระเยซูเติบโตขึ้นในหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่งในเมืองนาซาเร็ธ แคว้นกาลิลี ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเยรูซาเล็มไปทางเหนือประมาณ 120 กม. ขณะที่เป็นเด็ก พระองค์แตกต่างจากเด็กคนอื่น สิ่งที่สำคัญที่แตกต่างมีสองอย่างคือ พระองค์บังเกิดจากหญิงพรหมจารีย์และพระองค์ไม่เคยทำผิด เพราะพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า และถึงแม้ว่าทรงรู้เช่นนั้นพระองค์ก็มิได้โอ้อวดและใช้ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ พระองค์ทรงมีวัยเด็กทั่วไปอย่างดีพร้อมและไม่มีความบาป

ดังนั้นพระบุตรของพระเจ้าอาศัยอยู่ในเมืองนาซาเร็ธในฐานะบุคคลซึ่งไม่เป็นที่รู้จัก จนกระทั่งพระองค์มีอายุสามสิบพรรษา เราอาจจะพูดได้ว่า "ร่างกายของพระองค์มีอายุสามสิบปี" แต่ในความเป็นจริง พระองค์ทรงมีอายุนิรันดร์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ระหว่างสามสิบปีนี้พระองค์ไม่ได้ทำการอัศจรรย์และไม่ได้เทศนาเลย พระองค์เพียงแต่ทำงานในร้านช่างไม้ของโยเซฟไปเรื่อยๆ

เมื่ออายุครบสามสิบ พระองค์ออกจากนาซาเร็ธมายังสถานที่เฉพาะแห่งหนึ่งบนชายฝั่งของแม่น้ำจอร์แดน

รูป CB 2-1: ยอห์นเทศนาในถิ่นทุรกันดาร

มีชายคนหนึ่งอยู่ที่ข้างแม่น้ำ กำลังประกาศแก่ชาวยิวให้พร้อมสำหรับพระเมสสิยาห์ พระผู้ทรงสัญญาไว้ของพวกเขา อันที่จริงแล้วชาวอิสราเอลต่างก็ตื่นเต้นกับชายคนนี้มาก เขาเป็นคนแปลกและกำลังเทศนาอยู่ข้างแม่น้ำจอร์แดน ชื่อของเขาคือ ยอห์น และประกาศว่า เขากำลังเตรียมทางสำหรับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ ผู้ปกครองอิสราเอล ยอห์นไม่มีธรรมาสน์ เขาไม่มีตึกหรืออาคาร เขาเพียงแต่ยืนอยู่บนฝั่งแม่น้ำและเทศนา ฝูงชนมากมายพากันออกไปฟังเขาเทศนา และเขาให้บัพติศมาคนหลายคน จนในที่สุดผู้ คนก็เริ่มเรียกเขาว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ยอห์นไม่ได้สวมเสื้อผ้าแบบเดียวกับที่คนทั่วไปสวมใส่ เสื้อผ้าของเขาเรียบง่าย ทำมาจากขนอูฐพร้อมกับคาดเอวด้วยสายหนังสัตว์ อาหารของเขาไม่มีการปรุงรสมากมาย แต่เป็นสิ่งที่เขาสามารถหาได้ในถิ่นทุรกันดาร นั่นคือจั๊กจั่นและน้ำผึ้งป่า

เด็กๆ จำได้ไหมว่า ตอนที่ทูตสวรรค์กาเบรียลมาบอกมารีย์ว่า เธอจะตั้งครรภ์พระเยซู ทูตสวรรค์บอกเธอด้วยว่าลูกพี่ลูกน้องของเธอ คือเอลีซาเบธจะมีลูกชาย ทูตสรรค์บอกเศคาริยาห์ ซึ่งเป็นสามีของเอลีซาเบธว่า ลูกของพวกเขาจะเป็นคนสำคัญขององค์พระผู้เป็นเจ้า จะเป็นคนที่มีจิตวิญญาณห้าวหาญและมีฤทธิ์เดชเหมือนเอลียาห์ เขาจะประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่เขาเกิดมา เติบโตขึ้นเป็นผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ซึ่งจะนำหลายคนให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาตอนนี้อายุสามสิบปีเศษ เขากำลังทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จ เขาเป็นเหมือนเสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดาร “เตรียมมรรคาแห่งพระเป็นเจ้า” ยอห์นกำลังเตรียมทางสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยการทำให้จิตใจของคนพร้อมที่จะฟังพระเมสสิยาห์ของพวกเขา

ยอห์นเทศนาใกล้กับริมฝั่งแม่น้ำ เขามีลักษณะที่แตกต่างจากคนอื่น ผู้คนประทับใจในยอห์น ตาของเขาเจิดจ้าเมื่อเทศนา และเสียงที่มีพลังอำนาจของเขาดังก้องสนั่นข้ามหุบเขาเพื่อบอกประชาชนว่าพวกเขามีความบาปมากเพียงใด และเตือนพวกเขาถึงพระพิโรธ การพิพากษาลงโทษของพระเจ้า ยอห์นบอกให้กลับใจใหม่และมอบความเชื่อของพวกเขาไว้ในพระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ว่าจะเสด็จมา เพื่อพวกเขาจะสามารถเป็นบุตรของพระเจ้าได้ และความบาปของพวกเขาก็จะได้รับการยกโทษ ยอห์นขอให้พวกเขาหันจากวิถีทางชั่วร้ายของตนเองและให้จิตใจ ความคิด ท่าทีของพวกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด และดำเนินชีวิตให้เป็นที่พอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า นั่นคือทำให้พระเจ้าพอใจ ยอห์นกระตุ้นพวกเขาให้รับบัพติศมาซึ่งเป็นสัญลักษณ์ภายนอกของการเปลี่ยนแปลงภายในจิตใจของพวกเขา

ยอห์นให้ข่าวประเสริฐของพระเจ้าโดยไม่มีความหวาดกลัว ไม่ว่ากลุ่มผู้ฟังของเขาจะเป็นใคร คนรวย คนจน คนมีการศึกษา คนไม่มีความรู้ กษัตริย์ ชาวไร่ ชาวนา คนฟาริสี ทหาร หรือปุโรหิต เขาไม่เคยทำให้การเทศนาของเขาเจือจางหรือด้อยค่าลง

ทุกคนสามารถเข้าใจการเตือนและคำแนะนำของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา เพราะเขาเป็นผู้เผยพระวจนะคนสำคัญอย่างแท้จริงที่พระเจ้าทรงส่งมา หลายคนเริ่มถามออกมาขณะที่พวกเขาสำนึกถึงความผิดบาปของตนเองว่า "ท่านอยากจะให้เราทำอะไร?" ยอห์นตอบด้วยคำพูดที่ต่อว่าความเห็นแก่ตัวและความโลภของพวกเขา "จงกลับใจใหม่มองไปรอบๆ เปลี่ยนจิตใจของเจ้าและวิถีทางของเจ้า" ยอห์นไม่ได้ใช้วิธีอ้อมค้อมหรือเกรงใจพวกเขาเลย และสิ่งที่น่าประหลาดใจคือว่า ผู้คนยอมรับฟังคำเตือนจากยอห์น แม้แต่คนเก็บภาษี และทหารโรมันที่ใจแข็งก็ฟังคำเตือนของเขา

คนนับร้อยสารภาพความผิดบาปของพวกเขาและขอรับบัพติศมา เพราะยอห์นได้สอนพวกเขาว่า การรับบัพติศมาจะแสดงให้คนอื่นเห็นว่า คนๆ นั้นได้ตัดสินใจหันจากความผิดบาปของตนมาหาพระเจ้า และได้รับการยกโทษแล้วจริงๆ ทุกคนกำลังสงสัยว่า ยอห์นผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่คนนี้เป็นใคร พวกเขากำลังคาดหวังว่าพระเมสสิยาห์จะมาในไม่ช้า บางทียอห์นคนนี้อาจเป็นพระเมสสิยาห์ของพวกเขา พวกเขาสงสัยว่า ชายคนนี้จะเป็นพระคริสต์พระเมสสิยาห์ได้ไหม

"เขาจะเป็นคนที่ปลดปล่อยเราออกจากการอยู่ใต้ชาวโรมัน" บางคนพูดออกมา

คนอื่นๆ กระซิบว่า "เขาคือเอลียาห์ที่เป็นขึ้นมาจากความตาย"

ผู้นำชาวยิวบางคนในกรุงเยรูซาเล็มส่งปุโรหิตไปถามยอห์น เพื่อค้นหาว่าจริงๆ แล้วเขาเป็นใคร บางทีเขาอาจจะเป็นผู้ที่ชาวอิสราเอลเฝ้ารอคอยมาเป็นเวลานาน พวกเขาถามยอห์นว่า "ท่านอ้างว่าตัวเองเป็นพระเมสสิยาห์หรือ?"

เขาปฏิเสธอย่างเรียบๆ ว่า "ไม่ใช่ ข้าพเจ้าไม่ใช่พระคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นเพียงผู้ส่งข่าวของพระองค์ ที่ถูกส่งมาเพื่อเตรียมมรรคาก่อนพระองค์"

"ท่านเป็นเอลียาห์หรือ?" พวกเขาถาม

"ไม่ใช่ ข้าพเจ้าไม่ใช่เอลียาห์" ยอห์นตอบ

"ท่านเป็นผู้เผยพระวจนะหรือ?"

"ไม่ใช่"

"แล้วท่านเป็นใคร ช่วยบอกเรา เพื่อเราจะนำคำตอบไปให้ผู้ที่ส่งเรามา ท่านจะพูดถึงตัวท่านเองว่าท่านเป็นใคร?"

ยอห์นตอบว่า "เราเป็นเสียงของผู้ที่ร้องประกาศในถิ่นทุรกันดาร เตรียมพร้อมเพื่อการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ตามที่ผู้เผยพระวจนะเอลียาห์ได้บอกไว้"

"ถ้าท่านไม่ใช่พระคริสต์ หรือเอลียาห์ หรือผู้เผยพระวจนะ" คนฟาริสีถาม "แล้วทำไมท่านจึงให้บัพติศมา?" ยอห์นตอบคำถามโดยบอกว่า "ข้าพเจ้าเพียงแต่ให้บัพติศมาด้วยน้ำ แต่ผู้ที่จะมาภายหลังเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่าข้าพเจ้า พระองค์ยิ่งใหญ่จนกระทั่งแม้แต่สายรัดฉลองพระบาท (สายรัดรองเท้า) ของพระองค์ ข้าพเจ้าก็ไม่สมควรที่จะแก้ และพระองค์จะให้บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า" แน่นอนว่ายอห์นกำลังพูดถึงพระเยซูคริสต์ ยอห์นยังเตือนว่า "พระองค์จะให้บัพติศมาด้วยไฟ พิพากษาแก่ทุกคนที่ปฏิเสธความรอดที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้ด้วย"

รูป CB 2-3: ยอห์นให้บัพติศมาแก่พระเยซู

ยอห์นนำพระเยซู พระเมษโปดกของพระเจ้าที่ไม่มีตำหนิ ไม่มีบาป ลงไปที่แม่น้ำจอร์แดนและให้บัพติศมาแก่พระองค์ ขณะที่พระเยซูเสด็จขึ้นมาจากน้ำ ยอห์นเห็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์บางอย่าง ท้องฟ้าเปิดออก และพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาในรูปของนกพิราบ และลงมาอยู่บนพระเยซู ในเวลาเดียวกันนั้นเอง มีเสียงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า "ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก" เป็นเสียงของพระบิดา พระองค์ทรงพอพระทัยพระบุตรของพระองค์ เพราะพระเยซูเต็มใจมอบชีวิตของพระองค์เองเพื่อช่วยคนจากการถูกลงโทษนิรันดร์ เพราะความผิดบาปของพวกเขา ทุกอย่างที่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้เห็นและได้ยินทำให้เขารู้และแน่ใจว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่ได้ทรงสัญญาไว้ และเขาสามารถประกาศด้วยความแน่ใจอย่างชื่นชมยินดีว่า "นี่เป็นพระบุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริง!"

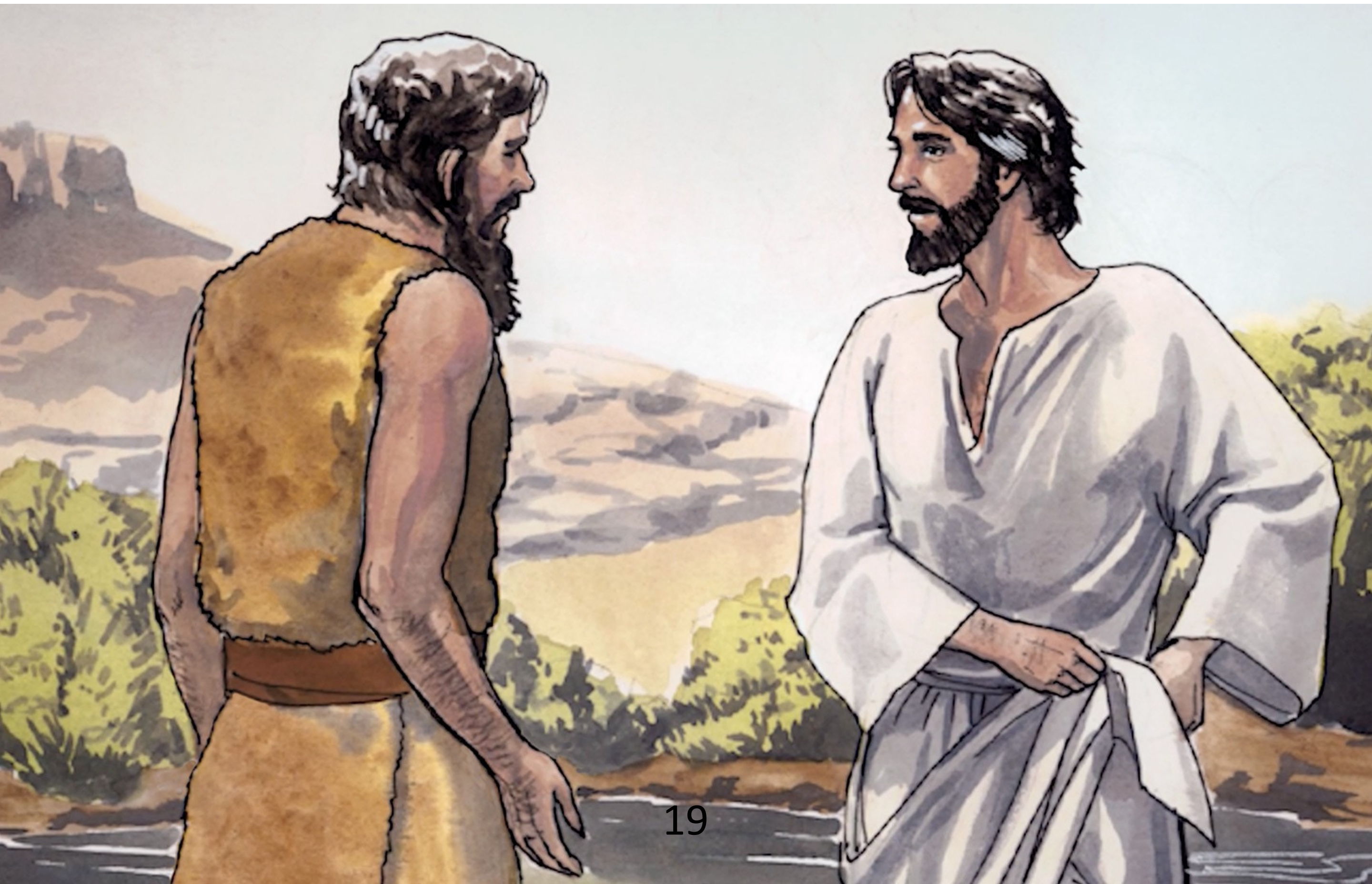

ที่นั่นขณะที่พระเยซูรับบัพติศมา องค์ตรีเอกานุภาพ (หมายถึงสามบุคคลในองค์เดียว) สามพระภาคของพระเจ้าได้ทรงปรากฏมาอย่างงดงาม แน่นอนว่า พระเยซูพระบุตรของพระเจ้าอยู่ที่นั่น พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ที่นั่นในรูปของนกพิราบ (ให้สังเกตว่าพระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าพระองค์เป็นนกพิราบ บอกแต่เพียงว่าพระองค์เสด็จลงมาในรูปของนกพิราบ) และมีเสียงของพระบิดาที่ตรัสออกมา ดังนั้น สามพระภาคขององค์ตรีเอกานุภาพได้ปรากฏออกมาและมีส่วนร่วมในการเริ่มต้นพันธกิจต่อสาธารณชนของพระเยซู

วันนั้น ขณะที่พระเยซูพระเมษโปดกของพระเจ้าเริ่มต้นพันธกิจกับสาธารณชนอย่างเป็นทางการ พระองค์ได้เป็นตัวอย่างแก่เรา พระองค์เองไม่จำเป็นต้องรับบัพติศมา แต่พระองค์ทรงรับบัพติศมาเพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับเราให้ทำตามหลังจากที่เราได้รับความรอด การรับบัพติศมาไม่ได้ช่วยให้ใครรอด เพราะไม่มีอะไรที่เราสามารถทำได้เพื่อช่วยให้รอดได้ การรับบัพติศมาเตือนเราว่า พระเยซูสิ้นพระชนม์เพราะความผิดบาปของเรา ทรงถูกฝังไว้ และหลังจากนั้นสามวันทรงเป็นขึ้นมาใหม่อีกครั้ง เด็กๆ สามารถเชื่อวางใจในพระองค์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเด็กๆ ได้เดี๋ยวนี้

รูป CB 2-1: ประโยชน์จากชีวิตของยอห์น

เด็กๆ เคยคิดถึงบทเรียนบางอย่างที่เราสามารถเรียนรู้ได้จากเรื่องของยอห์นบางไหม? ยอห์นได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างเข้มงวดจากพ่อแม่ของเขา และเป็นนักเทศน์ผู้ยิ่งใหญ่ เขาไม่ได้โอ้อวดถึงความสำคัญของตัวเอง เขาเป็นคนถ่อมตัวและอ่อนสุภาพมาก เขาบอกประชาชนว่า เขาไม่มีค่าแม้แต่จะแก้สายรัดพระบาท (เชือกผูกรองเท้า) ของพระเยซู เขาบอกว่า ตนเป็นเพียงเสียงที่ประกาศให้พวกเขาฟังเกี่ยวกับพระเยซู เขาไม่ต้องการให้คนสนใจเขาหรือคิดว่าเขาเป็นคนสำคัญ มีครั้งหนึ่ง เขาบอกฝูงชนว่า "พระเยซูจะต้องยิ่งใหญ่ขึ้นและข้าพเจ้าจะต้องด้อยลง" เขาหมายความว่าพระเยซูจะต้องยิ่งใหญ่ขึ้นและสำคัญขึ้น และตัวเขาเองต้องสำคัญน้อยลง ถ่อมใจมากขึ้นและเต็มใจที่จะถูกลืมมากขึ้น เราเต็มใจไหมที่จะเป็นเพียงเสียงประกาศให้แก่พระคริสต์ อีกครั้งหนึ่งเขาบอกประชาชนว่า เขาเป็นเพียง "นิ้ว" ที่กำลังชี้ถึงพระเยซูพระเมษโปดกของพระเจ้า เราไม่จำเป็นต้องเป็นคนสำคัญ เราเพียงชี้และประกาศให้คนอื่นเห็นถึงพระเยซูคริสต์ก็พอ

ยอห์นไม่มีความกลัว เขาไม่กลัวที่จะประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า แม้ว่าจะทำร้ายจิตใจคนและทำให้คนรู้สึกผิดในใจของพวกเขาก็ตาม ยอห์นไม่อายเกี่ยวกับพระเยซู และไม่ได้พยายามที่จะเป็นที่นิยมชมชอบท่ามกลางฝูงชน พระเยซูต้องการผู้รับใช้และคำพยานของคนที่จริงใจและเชื่อฟังพระองค์ ไม่ว่าค่า ตอบแทนจะเป็นอะไร เด็กๆ รู้ไหมว่าค่าตอบแทนการเชื่อฟังของยอห์นบนโลกนี้คืออะไร เขาถูกขังคุกและในที่สุดต้องถูกตัดหัวเพราะว่าเขาพูดความจริง เราไม่ถูกตัดหัว แต่ให้เรามีชีวิตที่เชื่อฟังด้วยความรักและรับใช้ด้วยความชื่นชมยินดี เด็กๆ อาจจะอยากบอกกับพระเจ้าเดี๋ยวนี้ว่า เด็กๆ ยินดีและเต็มใจที่จะยอมประกาศบอกเพื่อนเรื่องของพระเจ้า และเป็นนิ้วชี้ให้เพื่อนของเราเห็นความรอดในพระเยซูคริสต์

บทเรียนที่ 3 “การทดลองของพระเยซู”

อิสยาห์ 14:12-17; มัทธิว 4:1-11; มาระโก 1:12-13;
ลูกา 4:1-13

ก่อนที่พระเยซูจะได้รับบัพติศมา พระองค์ไม่ได้ทำการอัศจรรย์อะไรและพระองค์ไม่ได้ไปตามหมู่บ้านเพื่อบอกประชาชนว่าพระองค์เป็นใครหรือพระองค์มาทำไม พระองค์รอคอยกำหนดเวลาของพระบิดา และตอนนี้เวลานั้นเกือบจะถึงแล้ว มีอีกสิ่งหนึ่งที่จำเป็นต้องทำก่อนที่พระคริสต์จะเริ่มพันธกิจ (งาน) กับสาธารณชนของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งได้เสด็จลงมาบนพระเยซูที่การรับบัพติศมาของพระองค์ได้นำพระเยซูไปในถิ่นทุรกันดารทันทีหลังจากการรับบัพติศมาของพระองค์ ที่นั่นเป็นที่ซึ่งพระองค์ถูกทด ลองโดยศัตรูของพระเจ้า

รูป CB 3-1: ศัตรูของพระเจ้า

ศัตรูของพระเจ้าคือซาตานหรือมารร้าย ก่อนการทรงสร้างโลกซาตานมีชื่อว่าลูซิเฟอร์ ซึ่งหมายถึง "ความสว่าง" ชื่อลูซิเฟอร์หมายความว่าเป็นโอรสแห่งรุ่งอรุณ เป็นทูตสวรรค์ที่สวยที่สุดและสำคัญที่สุดในสวรรค์ มันเป็นเทพบดี เป็นหัวหน้าผู้บัญชาการของทูตสวรรค์ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ลูซิเฟอร์ไม่พอใจที่จะได้รับเพียงตำแหน่งนั้น

ลูซิเฟอร์ทำอะไรที่เป็นเหตุให้มันตกลงมาจากสถานที่ซึ่งมีเกียรติในสวรรค์ อิสยาห์ 14:12-14 บอกว่า *"โอ ดาวประจำกลางวันเอ่ย พ่อโอรสแห่งรุ่งอรุณ เจ้าร่วงลงมาจากฟ้าสวรรค์แล้วซิ...เจ้า (ลูซิเฟอร์) รำพึงในใจของเจ้าว่า ข้าจะขึ้นไปยังสวรรค์เหนือความตายทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ ที่สูงนั้น ข้าจะนั่งบนขุนเขาชุมนุนมสถาน ณ ที่อุดรไกล ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะกระทำตัวข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด"* เด็กๆ สังเกตไหมว่าลูซิเฟอร์พูดว่า 'ข้า' กี่ครั้ง ลูซิเฟอร์คิดคำโกหกเกี่ยวกับตัวของมัน และแล้วมันเชื่อคำโกหกนั้น ต่อมามันเริ่มคุยโม้กับทูตสวรรค์อื่นๆ เกี่ยวกับตัวของมัน "ข้าจะกระทำตัวเหมือนองค์ผู้สูงสุด" มันคุยโม้ "ข้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า" มันไม่สามารถเป็นเหมือนพระเจ้าอย่างแท้จริง ดังนั้นมันกำลังหลอกลวงตัวเอง

คำโกหกนี้เป็นการอวดตัวที่น่ากลัวที่เป็นต้นตอของบาปอยู่ในจิตใจของลูซิเฟอร์ มันเชื่อว่ามันดีกว่าที่มันเป็นอยู่อย่างแท้จริง และนั่นเป็นการอวดตัวที่ร้ายกาจ ซาตานโอ้อวดกับทูตสวรรค์อื่นๆ ว่า มันดีเท่ากับพระเจ้า และทูตสวรรค์หนึ่งในสามของสวรรค์ที่หลงเชื่อคำโกหกของมันและกลายมาเป็นผู้ติดตามของมัน (วิวรณ์ 12:4) และแล้วลูซิเฟอร์นำพวกทูตสวรรค์เหล่านั้นกบฏต่อพระเจ้า

ผลลัพธ์คือพระเจ้าขับไล่มันและทูตสวรรค์ทั้งหมดที่กบฏออกจากสวรรค์ แล้วลูซิฟอร์จึงเป็นที่รู้จักในนามซาตานหรือพญามาร ทูตสวรรค์ทั้งหมดที่กบฏพร้อมกับซาตานเป็นที่รู้จักว่าเป็นผีร้ายหรือวิญญาณชั่วซาตานเป็นผู้ที่ทำให้พ่อแม่คู่แรกของเราคืออาดัมและเอวาทำบาปในสวนเอเดน ดังนั้นจึงเป็นการนำความบาปมาถึงมนุษย์ทุกคน ในพระคัมภีร์ ซาตานมีชื่อเรียกหลายชื่อเช่น ผู้ทดลอง ผู้ล่อลวง มารร้าย ผู้กล่าวโทษพี่น้อง ผู้สร้างความสับสน และบิดาแห่งการมุสาหรือโกหก มันอยู่เบื้องหลังความชั่วร้ายและความผิดบาปที่ทำให้โลกนี้ทุกข์โศก

ซาตานยังคงเกลียดชังพระเจ้า มันเกลียดพระคัมภีร์และมันเกลียดคริสเตียนที่มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า มันพยายามที่จะดึงเราออกห่างจากพระเจ้าและล่อลวงเราให้ทำผิด ทั้งนี้เพราะมันกลียดทุกคนที่ดีและเกลียดความถูกต้อง มันต้องการควบคุมโลก และต้องการรับการนมัสการจากมนุษย์ มันทำให้หลายคนติดตามมันโดยการพูดโกหกกับพวกเขา และกีดกันพวกเขาจากการได้ยิน และเชื่อความจริงจากพระวจนะของพระเจ้า แน่นอนว่าเหนือสิ่งอื่นใด ซาตานเกลียดองค์พระผู้เป็นเจ้า ขณะที่พระเยซูอยู่บนโลก ซาตานพยายามทำหลายวิธีที่จะกีดกันพระเยซูจากการไปสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อเราไม่สามารถรับความรอดได้

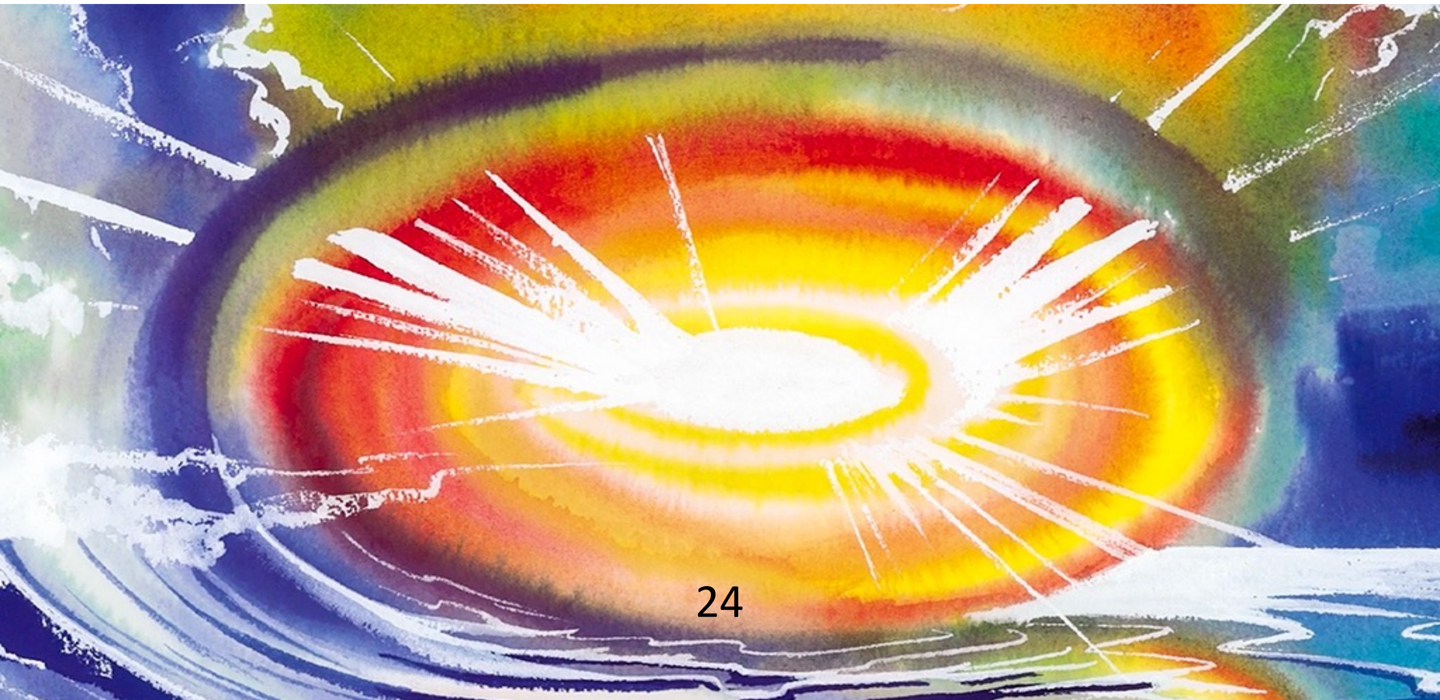

รูป CB 3-2: พระเยซูพบซาตานในถิ่นทุรกันดาร

เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่า พระเยซูทรงเข้มแข็งกว่าซาตาน พระวิญญาณของพระเจ้าได้นำพระเยซูไปในป่าที่แห้งแล้งและทะเลทรายที่อ้างว้าง ทรงอนุญาตให้ซาตานมาทดลองพระเยซูให้ทำผิดที่นั่น พระคัมภีร์บอกเราว่า องค์พระเยซูเจ้าทรงถูกทดลองในทุกอย่างเหมือนกับเรา แต่ถึงกระนั้นพระองค์ไม่เคยยอมจำนนต่อความบาปแม้แต่ครั้งเดียว พระเจ้าต้องการแสดงให้เราเห็นว่า พระคริสต์ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ เป็นเพียงผู้เดียวที่เหมาะสมมีคุณสบัติสำหรับการถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาแทนที่คนบาปที่ทำผิดทั้งปวง

พระเยซูทรงอยู่ในที่รกร้างว่างเปล่า ที่แห้งแล้งนั้นแวดล้อมไปด้วยสัตว์ป่าที่เป็นอันตรายถึงสี่สิบวันสี่สิบคืนและถูกโจมตีโดยคำกระซิบที่ชั่วร้ายจากพญามารและสมุนของมัน สัตว์ร้ายเช่น งู หมาป่า สิงโต และสัตว์ป่าชนิดอื่นๆ แทบจะไม่อันตรายเท่ากับมารร้ายที่เรามองไม่เห็นด้วยตาของเราเอง ระหว่างสี่สิบวันสี่สิบคืนในถิ่นทุรกันดาร พระเยซูทรงอดอาหาร และตอนท้ายของวันที่สี่สิบ พระองค์หิวและอ่อนแอมาก

ซาตานมาหาพระองค์และพูดว่า "เรารู้ว่าท่านหิว ท่านต้องทานอาหาร มองดูก้อนหินทั้งหมดที่อยู่รอบๆ ตัวท่านซิ ท่านมีฤทธิ์อำนาจ เพียงแค่นำก้อนหินเหล่านี้มาและเปลี่ยนให้เป็นขนมปังหรืออาหาร"

พระเยซูมองไปรอบๆ พระองค์ ก้อนหินที่กระจัดกระจายอยู่บนพื้นเตือนพระองค์ให้นึกถึงก้อนขนมปัง พระองค์ต้องการอาหารอันที่จริงแล้ว ร่างกายของพระองค์ต้องการอาหารอย่างรุนแรง และพระองค์ก็มีฤทธิ์อำนาจที่จะเปลี่ยนก้อนหินเป็นขนมปังเพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างจักรวาล พระองค์สามารถทำอะไรก็ได้ พระองค์สามารถเนรมิตอาหารเลิศหรูขนาดไหนก็ได้ แต่นี่เป็นการทดลองของพระองค์ เรารู้ว่าการทานอาหารไม่ผิด เราต้องทานอาหารเพื่อจะมีชีวิตอยู่

ซาตานจึงกระซิบกับพระเยซูว่า "ทำไมไม่ลงมือและเปลี่ยนก้อนหินเป็นก้อนขนมปัง" มารร้ายกำลังทดลองพระเยซูเพื่อให้ตอบสนองความหิวด้วยพระองค์เอง มากกว่าจะรอคอยกำหนดเวลาที่สมบูรณ์ของพระบิดาเจ้า ซาตานต้องการให้พระเยซูกระโดดไปล่วงหน้าแผนการของพระเจ้า และทำตามกำหนดเวลาและคำแนะนำของมารร้ายมากกว่าการทรงนำที่สมบูรณ์ของพระบิดาเจ้า

นี่เป็นการทดลองทั่วไปและเป็นอันตราย เพราะในเวลาที่เราไม่ติดตามพระเจ้าและรอคอยพระองค์นั้นเรากำลังติดตามซาตานโดยอัตโนมัติ การยอมแพ้จะเป็นการยอมรับคำแนะนำจากซาตาน หากพระเยซูทำตามคำแนะนำของซาตานก็จะเป็นการหันจากน้ำพระทัยของพระบิดาของพระองค์และพาพระองค์เองออกจากแผนการของพระบิดา ซึ่งจะเป็นการปฏิเสธน้ำพระทัยของพระบิดา

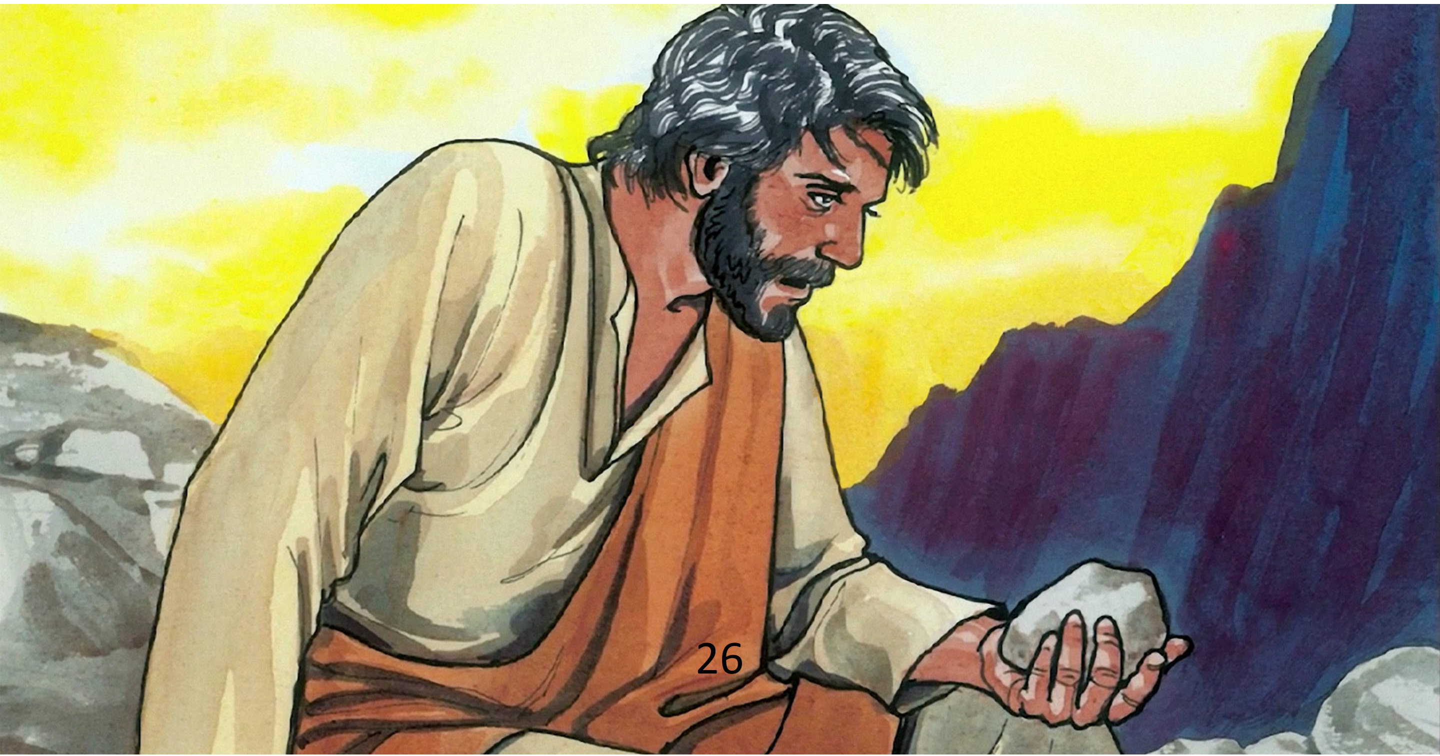

พระคริสต์ทรงตอบสนองด้วยวิธีที่เราควรต้องตอบสนองต่อการทดลองเสมอถ้าเราต้องการเอาชนะการทดลอง พระองค์ทรงตอบสนองด้วยพระวจนะของพระเจ้า พระองค์ทรงยกข้อพระคัมภีร์มาอ้างว่า *"มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า"*

พระเยซูกำลังบอกซาตานว่า มีสิ่งอื่นในชีวิตที่สำคัญมากยิ่งกว่าอาหาร อาหารให้กำลังกับร่างกายของเราซึ่งจะตายไปในที่สุด แต่พระวจนะของพระเจ้าจะให้กำลังแก่จิตวิญญาณของเรา ซึ่งจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป พระเยซูทรงมองเห็นอย่างทะลุปรุโปร่งถึงแผนการร้ายเจ้าเล่ห์ของซาตาน เมื่อไม่ใช่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า พระเยซูจะไม่ใช้ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในการเชื่อฟังซาตาน

เราจะเปรียบความต้องการฝ่ายร่างกายนี้กับความเพลิดเพลิน ความบันเทิง ความสนุกสนานให้แก่ตัวเรา บางทีเด็กๆ อาจจะกำลังคิดว่า "หนูไม่คิดว่าการมีความสุขเพลิดเพลินกับสิ่งต่างๆ เป็นสิ่งที่ผิด" ถูกแล้ว นั่นไม่ใช่สิ่งที่ผิด พระคัมภีร์บอกเราว่า พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ทรงประทานสิ่งต่างๆ อย่างมากมายเพื่อให้เรามีความสุขเพลิดเพลิน และเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ที่เรามีความชื่นชมยินดีในพระองค์และในสิ่งน่าอัศจรรย์ทั้งหมดที่พระองค์ทรงสร้างในเวลาที่เหมาะสมที่สุดของพระองค์

สมมุติว่า เจนได้รับเชิญไปค้างคืนที่บ้านของซูซานเพื่อนของเธอในคืนวันเสาร์ แล้วไปเที่ยวกันต่อในวันรุ่งขึ้น (วันอาทิตย์) ที่สวนสนุกใหญ่แห่งหนึ่ง สวนแห่งนี้พวกเขาสามารถว่ายน้ำ พายเรือ เล่นสเก็ต มีความสุขกับการขี่รถเล่นได้อย่างอิสระ และสนุกได้ตลอดทั้งวัน การไปค้างคืนกับเพื่อนที่ดีที่สุดคนหนึ่งเป็นสิ่งที่ผิดหรือเปล่า? ไม่ผิดเลย การไปเที่ยวได้ไปว่ายน้ำ นั่งเรือ หรือเล่นสเก็ตเป็นบาปหรือเปล่า? ไม่บาป

สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมที่เราสามารถมีความสุขเพลิดเพลินกับมันได้ แต่ถ้าการทำแบบนั้นหมายความว่าไม่ได้ไปเรียนรวีศึกษาและไม่ได้ไปโบสถ์วันอาทิตย์จะเป็นยังไง พระเจ้าบอกเราถึงน้ำพระทัยของพระองค์ไว้ในพระวจนะของพระองค์ พระองค์ทรงแนะนำให้เราไปพระนิเวศของพระองค์เพื่อนมัสการพระเจ้า ฟังพระวจนะของพระองค์ อธิษฐาน และมีสามัคคีธรรมกับคริสเตียนคนอื่นๆ ดังนั้นถ้าเจนเลือกที่จะไม่ไปคริสตจักร แต่เลือกที่จะสนุกเพลิดเพลินกับการไปเที่ยวที่อื่นในวันอาทิตย์ ก็เท่ากับเธอยอมจำนนต่อการทดลองเพื่อมีความสนุกเพลิดเพลินกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่นอกน้ำพระทัยของพระเจ้า เจนสามารถบอกเพื่อนของเธอได้ว่า เธอต้องการอยู่ที่โบสถ์วันอาทิตย์ ดังนั้นเธออยากจะไปค้างคืนกับเพื่อนคืนอื่นมากกว่าคืนวันเสาร์ ถ้าหากเจนยอมรับในใจว่า เป็นมารร้ายที่กระซิบกับเธอว่า ไม่เป็นไรหรอกที่จะเว้นการไปโบสถ์และไปเที่ยวสนุกข้างนอก เธอก็สามารถเอาชนะมารร้ายได้เหมือนอย่างที่พระเยซูทรงเอาชนะได้

รูป CB 3-3: อาณาจักรของโลก

สำหรับการทดลองต่อมา ซาตานนำพระเยซูขึ้นไปบนยอดภูเขาสูง เพื่อแสดงให้พระองค์เห็นอาณาจักรของโลกทั้งหมด มารร้ายบอกพระองค์ว่า "เราจะให้อาณาจักรที่สวยงามทั้งหมดนี้พร้อมกับความรุ่งเรืองของอาณาจักรโลกนี้แก่ท่าน ถ้าหากท่านจะกราบลงนมัสการเราเท่านั้น" ซาตานบอกพระเยซูว่า อาณา จักรโลกทั้งหมดนี้เป็นของมัน เพราะซาตานเป็นเจ้าแห่งโลกนี้และเป็นเจ้าแห่งย่านอากาศ สิ่งที่ซาตานพูดเป็นความจริงเพียงบางส่วน เพราะเมื่ออาดัมไม่เชื่อฟังพระเจ้าและทำบาป อาดัมทำให้ระบบของโลกถูกริบไปอยู่ในมือของซาตาน แต่พระเยซูรู้ด้วยว่าวันนั้นยังมาไม่ถึง คือเวลาที่อาณาจักรของโลกนี้จะเป็นอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและของพระคริสต์ ในวันนั้นซาตานจะต้องยอมรับว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของอาณาจักรทั้งหมดของโลก และสรรพสิ่งที่ได้รับการทรงสร้างทั้งหมดจะต้องนมัสการอยู่ต่อหน้าพระเยซูและยอมรับว่า พระองค์ทรงเป็นจอมราชันย์ (กษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งปวง) และทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งเจ้าทั้งปวง

เด็กๆ เข้าใจสิ่งที่ซาตานกำลังทำไหม? มันกำลังพูดความจริงเพียงครึ่งเดียว นี่เป็นการทดลองที่เจ้าเล่ห์จริงๆ มันเสนออาณาจักรของโลกให้กับพระเยซูด้วยวิธีง่ายๆ โดยไม่มีเครื่องบูชา ไม่มีการทนทุกข์ทรมานและการตายบนไม้กางเขน ผู้ล่อลวงพยายามที่จะทำให้พระเยซูใช้ทางลัดเพื่อจะได้อาณาจักรโลกทั้งหมดโดยไม่ต้องไปที่กางเขน "ท่านไม่ต้องเสียอะไรเลย" ซาตานแนะนำอย่างมีเล่ห์เหลี่ยม "และท่านสามารถมีอาณาจักรของท่านได้ตอนนี้ เพียงแค่คุกเข่าลงนมัสการเราเท่านั้นเอง" แต่นี่ไม่ใช่น้ำพระทัยของพระบิดาและไม่ใช่แผนการของพระองค์

วันหนึ่งพระเยซูคริสต์จะปกครองโลกจริงในฐานะกษัตริย์ แต่ก่อนอื่น พระองค์จะต้องประทานชีวิตของพระองค์บนไม้กางเขนเพื่อรับเอาความผิดบาปของโลกไปก่อน ดังนั้นพระเยซูจึงต่อต้านข้อเสนอที่ชักนำไปในทางที่ผิดของมารร้ายและจะไม่ยอมจำนนต่อมัน พระองค์ประกาศอย่างหนักแน่นมากว่า "พระคัมภีร์บอกไว้ว่า จงกราบนมัสการพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว" อีกครั้งหนึ่งที่พระเยซูทรงมีชัยชนะด้วยพระวจนะของพระเจ้า

พระคัมภีร์บอกว่า เราต้องรู้จักกลอุบายและวิธีการของซาตาน เพราะมันล่อลวงเราโดยใช้การโกหกและยุทธวิธีเดียวกับที่มันใช้กับพระเยซู ใช่ ครูรู้ว่ามันไม่ได้สัญญากับเราว่าจะให้ปกครองอาณาจักรของโลก แต่มันก็รู้และเข้าใจว่าเราอยากได้อะไร และมันจะใช้สิ่งนั้นต่อลองดึงเราให้ออกห่างจากการทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา

รูป CB 3-4: บนยอดพระวิหาร

การทดลองพระเยซูครั้งนี้ มารซาตานนำพระองค์ไปที่จุดสูงสุดของพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม มารกล่าวว่า "ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้าที่แท้จริง จงกระโดดลงไปซิ!" แล้วมารก็ใช้ข้อพระคัมภีร์สนับสนุนการท้าทายของมันจากบางส่วนของหนังสือสดุดี 91 ว่า *"เพราะพระเจ้าจะส่งทูตสวรรค์มาปกป้องท่าน ไม่ให้เท้าของท่านกระทบหิน"*

จำไว้ว่าพระเยซูทรงเสด็จมาบังเกิดที่โลกนี้ เพื่อสำแดงว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์แห่งอิสราเอล และขณะนี้มันกำลังท้าทายพระองค์ให้สำแดงต่อทุกคนที่อยู่เบื้องล่างให้รู้ว่าพระองค์เป็นใคร ฟังดูแล้วเป็นความคิดที่ดีเพราะจะมีคนเห็นพระองค์และเชื่อว่าทรงเป็นพระเมสสิยาห์ แต่พระเยซูทรงทราบความคิดเจ้าเล่ห์ของมารร้าย แน่นอนว่าพระองค์รู้จักพระสัญญาในพระคัมภีร์ และทรงรู้ด้วยว่าไม่ใช่เป็นน้ำพระทัยของพระบิดาที่จะทำให้คนเชื่อโดยวิธีการนี้ พระเยซูไม่ได้ต่อเถียงกับมาร พระองค์เพียงแค่ตรัสพระวจนะที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า "อย่าทดลองพระเจ้าของท่าน" (หรือหมายความว่าอย่าท้าทายพระเจ้าด้วยบททดสอบที่โง่เขลา) จากนั้นมารร้ายก็ละพระองค์ไป

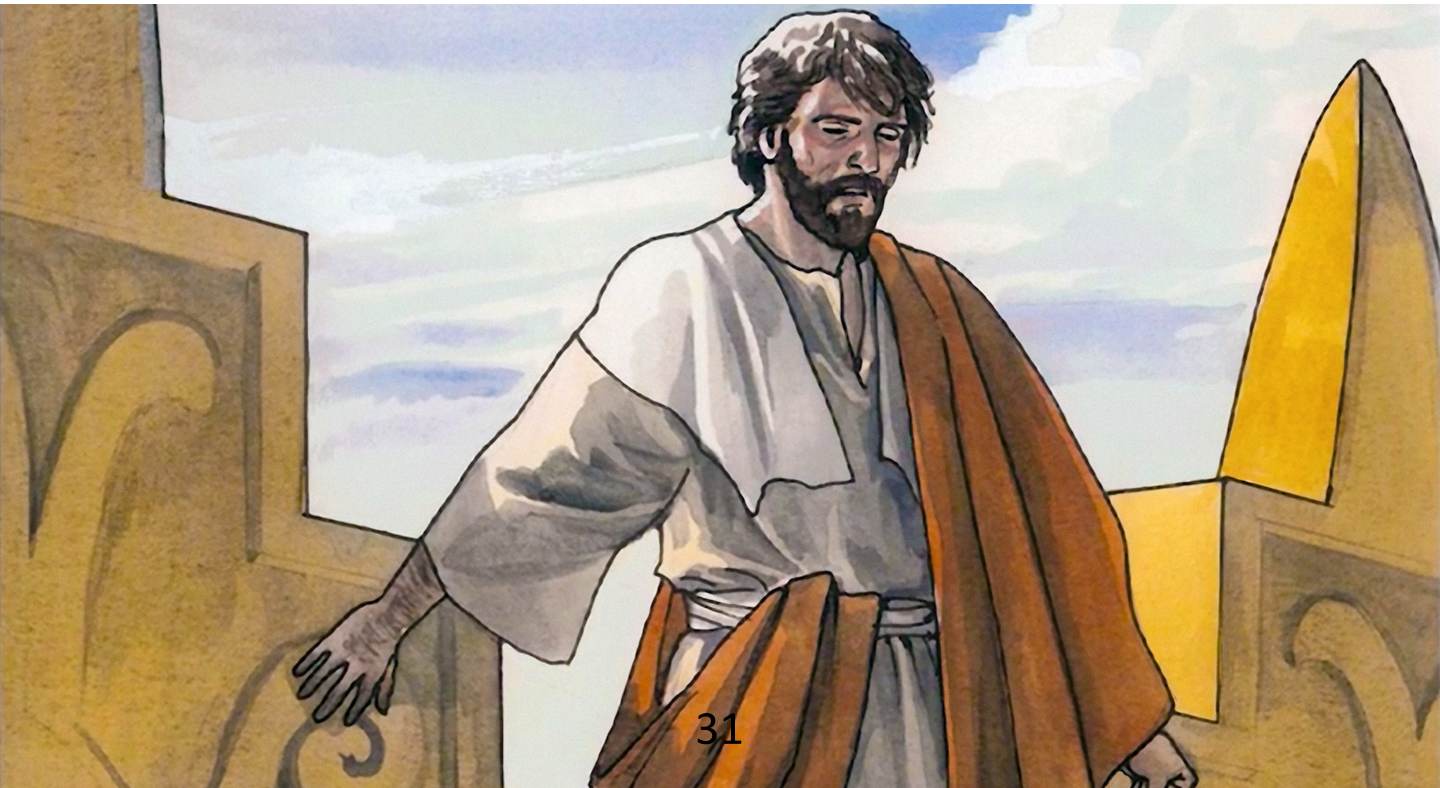

รูป CB 3-5: ทูตสวรรค์มาปรนนิบัติพระเยซู

พระคัมภีร์บอกไว้ว่าหลังจากที่เสร็จสิ้นการทดลองแล้ว มีทูตสวรรค์มาและปรนนิบัติพระองค์ เด็กๆ คิดว่าทูตสวรรค์จะนำอะไรมาถวายแก่พระองค์ แน่นอน อาหาร! พระเยซูทรงชนะการทดลองอย่างสัตย์ซื่อ พระองค์รอคอยเวลาและน้ำพระทัยของพระบิดา พระบิดาจะทรงดูแลและมอบสิ่งที่จำเป็นในเวลาของพระองค์ ด้วยวิธีของพระองค์ พระเจ้าสัญญาว่าจะทรงอวยพรเราถ้าเราต่อสู้กับการทดลอง ไม่ยอมแพ้และตกลงในการทดลองของมารร้าย

บทเรียนที่สำคัญคือพระเยซูทรงรับชัยชนะเหนือมารด้วยการเชื่อในพระคำของพระเจ้า และใช้พระคำนั้นต่อสู้กับการทดลองต่างๆ ที่ซาตานพยายามล่อหลอกพระองค์ ให้เราทุกคนจำไว้ว่า ไม่ว่าปัญหาหรือการทดลองใดๆ จะเข้ามาในชีวิต พระคริสต์ผู้ชนะการทดลองทรงเข้าใจและจะทรงช่วยเราให้ผ่านพ้นและรับชัยชนะเหมือนกับพระองค์ ถ้าเราพึ่งพาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้า และใช้พระคำของพระเจ้าเสมอในการต่อสู้ เมื่อนั้นเราก็จะสามารถรับชัยชนะเหนือการทดลอง และไม่ทำให้พระเจ้าเสื่อมพระเกียรติเพราะเราพ่ายแพ้ต่อมาร

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในแอฟริกาใต้ เป็นหมู่บ้านที่เต็มไปด้วยต้นไม้ ภูเขา ป่าเขียวชอุ่มสุดลูกหูลูกตา ทุกที่ๆ มองไปก็เห็นแต่ท้องฟ้ากับภูเขา วันหนึ่งมีคนเข้ามาในหมู่บ้านประกาศด้วยเสียงตื่นเต้นว่า "จะมีคนมาสร้างทางรถไฟผ่านภูเขาน่ะ! พวกนั้นจะสร้างสะพานสูงลอยฟ้าผ่านข้ามหมู่บ้านเราด้วย รถไฟจะได้วิ่งผ่านหมู่บ้านเราไปได้ข้างบน"

ไม่นานทั้งวิศวกรทั้งคนงานก่อสร้างเริ่มเข้ามาอาศัยในหมู่บ้านขณะที่พวกเขาทำงาน วิศวกรมีแผนการรายละเอียดทุกอย่างในการก่อสร้าง พวกเขารู้ว่าจะสร้างแบบไหน ขนาดเท่าไหร่ แต่ว่าชาวบ้านเริ่มรู้สึกอึดอัด ขณะที่ชาวบ้านดูพวกคนงานก่อสร้างทำงานวันแล้ววันเล่า สะพานก็เริ่มก่อตัวขึ้นช้าๆ ชาวบ้านพากันสั่นศีรษะ "สะพานนั่นจะรับน้ำหนักรถไฟไม่ได้หรอก" พวกเขาพูด "คอยดูนะทุกคน รถไฟต้องตกลงมาแน่ๆ จะทับบ้าน ทับหัวเราทุกคนเละเลย!" พวกเขากลัวมาก

ในที่สุดสะพานก็สร้างเสร็จ และอีกไม่นานรถไฟก็จะเริ่มวิ่งตามตารางเวลาทุกวัน ชาวบ้านยังพากันกังวลมากว่าสะพานจะรับน้ำหนักรถไฟไม่ไหว แต่วิศวกรดูไม่เดือดร้อนเลย เขารู้ว่าสะพานนี้รับมือกับรถไฟได้แน่ เขารู้ว่าสะพานแข็งแรงพอ แต่เขาก็อยากทำให้ชาวบ้านสบายใจด้วยการทดสอบให้รถไฟวิ่งก่อนถึงวันเดินรถจริงๆ ชาวบ้านต่างพากันเฝ้าดูด้วยความตื่นเต้นและตระหนก พวกเขาคาดว่าสะพานจะพังครืนลงมาแน่ๆ เมื่อรถไฟขบวนใหญ่ค่อยๆ เคลื่อนที่ขึ้นไปหยุดที่กลางสะพาน ถอยหลังนิดหน่อย แล้วก็เคลื่อนตัวต่อไปข้างหน้า จนกระทั่งถึงสุดปลายสะพานอีกฟากหนึ่ง เมื่อชาวบ้านเห็นดังนั้นก็โล่งอก

บททดสอบนี้ทำให้สะพานแข็งแรงขึ้นไหม? ไม่! บททดสอบเพียงแค่ช่วยให้ชาวบ้านยอมรับว่าสะพานนั้นแข็งแรงพอที่จะรับน้ำหนักรถไฟได้ เช่นเดียวกับการทดลองที่พระเยซูเจอในถิ่นทุรกันดาร พระบิดาไม่กังวลหรือสงสัยเลยว่าพระเยซูจะชนะการทดลองหรือไม่ แต่พระองค์ทรงให้พระเยซูทรงเจอกับการทดลอดเพื่อเราจะรู้ว่าพระคริสต์นั้นเข้มแข็งแค่ไหน – เข้มแข็งพอที่จะรับแบกภาระบาปของเราได้อย่างเต็มที่ และแข็งแรงพอที่จะช่วยเราให้ชนะการทดลองของมารอีกด้วย ขอเพียงเราพึ่งพาไว้วางใจในพระองค์ทุกวัน!

บทเรียนที่ 4 "สาวกกลุ่มแรก"

ยอห์น 1:35-51

หลังจากการทดลองในถิ่นทุรกันดารที่มารมาผจญพระเยซู พระองค์ทรงได้รับชัยชนะเหนือการทดลองนั้น พระเยซูไม่ตกลงในคำหลอกล่อของมาร ที่มันพยายามให้พระองค์ทำผิดต่อน้ำพระทัยพระบิดา ขณะนี้พระองค์ทรงพร้อมแล้วที่จะออกไปประกาศทำพันธกิจต่อสาธารณะชน

บันทึกเพิ่มเติม

ในสมัยก่อน อาจารย์หรือครูสอนคนสำคัญๆ จะมีกลุ่มผู้ติดตาม ซึ่งคอยเดินทางไปกับอาจารย์ที่เขานับถือเพื่อฟังและเรียนรู้จากคนๆ นั้น กลุ่มผู้ติดตามเหล่านี้มีชื่อเรียกว่า "สาวก" หรือลูกศิษย์ ยอห์นผู้ให้บัพติศมาก็มีสาวกติดตามท่านหลายคนเช่นกัน

แน่นอนว่าพระเยซูทรงเป็นพระอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อถึงคราวที่พระองค์จะทรงเลือกสาวกของพระองค์ มีชายสิบสองคนที่พระองค์ทรงเลือกเป็นพิเศษให้ติดตามพระองค์ไปทุกหนแห่ง ต่อมาคนเหล่านี้ได้รับการเรียกว่า "อัครสาวก" ในพระคัมภีร์ใหม่ของเรา พระเยซูรู้ว่าไม่นานพระองค์ต้องเสด็จกลับไปยังสวรรค์หลังจากเสร็จภาระกิจบนไม้กางเขน ดังนั้นจำเป็นต้องฝึกฝนชายเหล่านี้เป็นพิเศษเพื่อจะเป็นผู้นำในการประกาศข่าวประเสริฐต่อไป พระเยซูไม่ได้เลือกทั้งสิบสองในเวลาเดียวกัน ต่างคนต่างวาระออกไป บทเรียนของเราวันนี้จะเป็นเรื่องการทรงเรียกสาวกห้าคนแรกของพระคริสต์

รูป CB 2-2: ยอห์นผู้ให้บัพติศมาชี้ให้เห็นพระคริสต์

หลังจากชนะการทดลองในถิ่นทุรกันดาร พระเยซูก็เสด็จไปที่ริมแม่น้ำจอร์แดนอีกครั้งหนึ่ง ขณะนั้นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากำลังสั่งสอนอยู่ เขาเห็นพระองค์กำลังเสด็จเข้ามาใกล้ก็ชี้ไปที่พระองค์แล้วกล่าวว่า "จงดู! ลูกแกะของพระเจ้า" เวลานั้นสาวกสองคนของยอห์นได้ยินท่านเรียกพระเยซูว่าลูกแกะของพระเจ้า ทั้งสองเข้าใจยอห์นหมายถึงอะไร นี่เป็นผู้ที่ยอห์นได้เทศนาถึงว่าจะมาเพื่อรับความบาปของพวกเขา ดังนั้นทั้งสองจึงละจากยอห์นและติดตามพระเยซูไป

เด็กๆ คิดว่ายอห์นจะโกรธไหม? หรือยอห์นจะน้อยใจรึเปล่า? ไม่เลย! นั่นเป็นสิ่งที่เขาต้องการต่างหาก ยอห์นทำหน้าที่ของเขาได้ดีเยี่ยมที่ชี้ให้คนอื่นให้เห็นถึงพระคริสต์และติดตามพระองค์ไป ยอห์นเข้าใจว่าตัวเขาต้องด้อยลงและพระองค์จะต้องยิ่งใหญ่ขึ้น

สาวกทั้งสองนี้เป็นกลุ่มแรกที่ติดตามพระคริสต์หลังจากที่พระองค์รับบัพติศมา คนหนึ่งชื่ออันดรูว์ และอีกคนคือยอห์น (ไม่ใช่ยอห์นที่ให้บัพติศมา แต่เป็นยอห์นสาวกที่พระคริสต์ทรงรัก และเป็นผู้เขียนพระกิตติคุณยอห์น) อันดรูว์กับยอห์นเป็นเพื่อนกัน พวกเขาเป็นคนเมืองเบธไซดา ซึ่งเป็นเมืองชาวประมงอยู่ติดกับทะเลสาบกาลิลี พระเยซูทรงหันมามองดูทั้งสองที่ตามพระองค์อยู่และถามว่า "ท่านต้องการอะไร? ท่านกำลังหาอะไร?" พวกเขาตอบว่า "ท่านอาจารย์ ท่านพักอยู่ที่ไหน?"

"มาและดู" พระเยซูตรัสขณะที่นำทั้งสองไปยังที่พักของพระองค์ ชายทั้งสองนี้ก็เหมือนกับคนอีกหลายๆ คนที่กำลังเฝ้ารอคอยการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ เมื่อยอห์นผู้ให้บัพติศมาชี้ให้เขาเห็นพระเยซู เขาก็อยากจะรู้จักพระองค์มากขึ้น วันนั้นทั้งสองใช้เวลากับพระองค์ทั้งวันและมันก็เปลี่ยนชีวิตของพวกเขาโดยสิ้นเชิง เราไม่รู้ว่าพวกเขาคุยอะไรกัน แต่แน่นอนว่าเขาต้องมีคำถามมากมายหลายข้อที่ถามพระองค์ พระองค์ทรงตอบและบอกถึงตัวตนของพระองค์เอง แอนดรูว์และยอห์นประทับใจในพระเยซูมาก พวกเขามั่นใจว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์พระผู้ไถ่ที่ได้ทรงสัญญาไว้ว่าจะมา

รูป CB 4-1: อันดรูว์ไปหาซีโมน

อาชีพของอันดรูว์และยอห์นคือชาวประมง ทั้งสองต่างมีพี่ชาย พวกเขาต้องการให้ครอบครัวรู้จักกับพระคริสต์เหมือนที่เขารู้ แอนดรูว์รีบวิ่งไปหาซีโมนพี่ชายของตน เมื่อพบแล้วก็พูดอย่างตื่นเต้นว่า "เราพบพระองค์แล้ว! พระเมสสิยาห์! มาเร็ว มาดูพระองค์" แอนดรูว์เป็นพยานดี เราควรเป็นเหมือนกับแอนดรูว์ด้วย เราหลายๆ คนอาจจะคิดว่า "โอ้ย นั่นเป็นงานของศิษยาภิบาลหรือครูสอนเด็กที่ต้องประกาศเรื่องของพระเจ้า" แต่แท้จริงแล้วมันเป็นรับผิดชอบของผู้เชื่อทุกคน เราต้องบอกคนอื่นเรื่องพระคริสต์ในที่ๆ เราอยู่ ไม่ว่าจะที่โรงเรียน ที่บ้าน ที่สนามฟุตบอล ที่สระว่ายน้ำ ที่ห้าง ... ให้เราบอกกับทุกคนว่าพระคริสต์ทรงทำอะไรเพื่อเราบ้าง

พระเยซูยังทรงให้เราออกไปสุดปลายแผ่นดินโลกด้วย ไม่ว่าจะกับคนผิวสีใด การศึกษาอย่างไร ฐานะรวยหรือยากจน คนในเมือง คนในชนบท ในป่าเขา บนภูเขาสูง ทะเลทรายที่ร้อนระอุ ขั้วโลกเหนือที่หนาวเหน็บ ทุกคนต้องการได้ยินเรื่องของข่าวประเสริฐ พระองค์ตรัสว่า "ท่านจะเป็นพยานถึงเรา" คนอื่นจะเชื่อได้อย่างไรถ้าเราไม่บอกเขา เด็กๆ เต็มใจไหมที่จะบอกพระเจ้าว่าตัวเราเองยินดีที่จะประกาศ ขอพระองค์ช่วยเราให้กล้าหาญที่จะทำได้

ส่วนซีโมนมาพบพระเยซู พระองค์ทรงต้อนรับเขาและให้ชื่อใหม่แก่เขา "ท่านคือซีโมนบุตรโยนาห์ แต่จากนี้เขาจะเรียกท่านว่าเปโตร" เปโตรตัดสินใจที่จะติดตามพระเยซูเช่นเดียวกับน้องชายของเขา

วันต่อมาพระเยซูกับชายบางคนเดินอยู่ที่ริมทะเลสาบกาลิลี ตอนนั้นมีชาวประมงออกมาทำงานตามปกติ บางคนซ่อมอวน ทำสะอาดเรือ เรือหาปลาหลายลำลอยอยู่บนน้ำ พระเยซูทรงพบชายคนหนึ่งชื่อว่าฟีลิป พระองค์ตรัสกับเขาว่า "จงตามเรามา" เขาก็ละเรือและตามพระองค์ไปทันที แต่ทันใดเขาก็คิดอะไรได้ จึงรีบวิ่งผละไปเพื่อหาเพื่อนคนหนึ่งชื่อว่านาธานาเอล ขณะนั้นเขากำลังนั่งอยู่ใต้ต้นมะเดื่อ

รูป CB 4-2: ฟีลิปบอกนาธานาเอล

"เราพบแล้ว! เราพบพระเมสสิยาห์แล้ว!" ฟีลิปร้องตะโกนบอกเพื่อนด้วยความตื่นเต้น "พระองค์เป็นผู้ที่ผู้เผยพระวจนะได้ทำนายถึงไว้ว่าจะมาช่วยปลดปล่อยพวกเรา พระองค์นามว่าเยซู พระองค์มาจากเมืองนาซาเร็ธ" ฟีลิปยังพูดว่า "ข้าอยากให้เจ้ามาพบพระองค์ นาธานาเอล"

แต่นาธานาเอลลังเล เขารู้ว่าพระคัมภีร์บอกไว้คือพระเมสสิยาห์จะบังเกิดที่เบธเลเฮม แล้วจะมาจากนาซาเร็ธได้อย่างไร นาธานาเอลไม่รู้ว่าพระเยซูเกิดที่เบธเลเฮม ย้ายไปอียิปต์ เมื่อกลับมาก็ไปอาศัยอยู่ที่เมืองนาซาเร็ธ "นาซาเร็ธ จะมีอะไรดีมาจากนาซาเร็ธได้!" ฟีลิปไม่ได้เถียงกับเพื่อน เพียงแต่บอกว่า "เจ้าต้องมาดูและเห็นเอง ถ้าเพียงแต่เจ้าได้คุยกับพระองค์เหมือนที่ข้าคุย เจ้าจะเข้าใจ" แหละนี่คือสารที่เราต้องบอกกับคนที่กำลังสงสัยในการมาหาพระคริสต์ เราต้องบอกเขาว่า "มาและดู และฟังด้วยตัวคุณเอง"

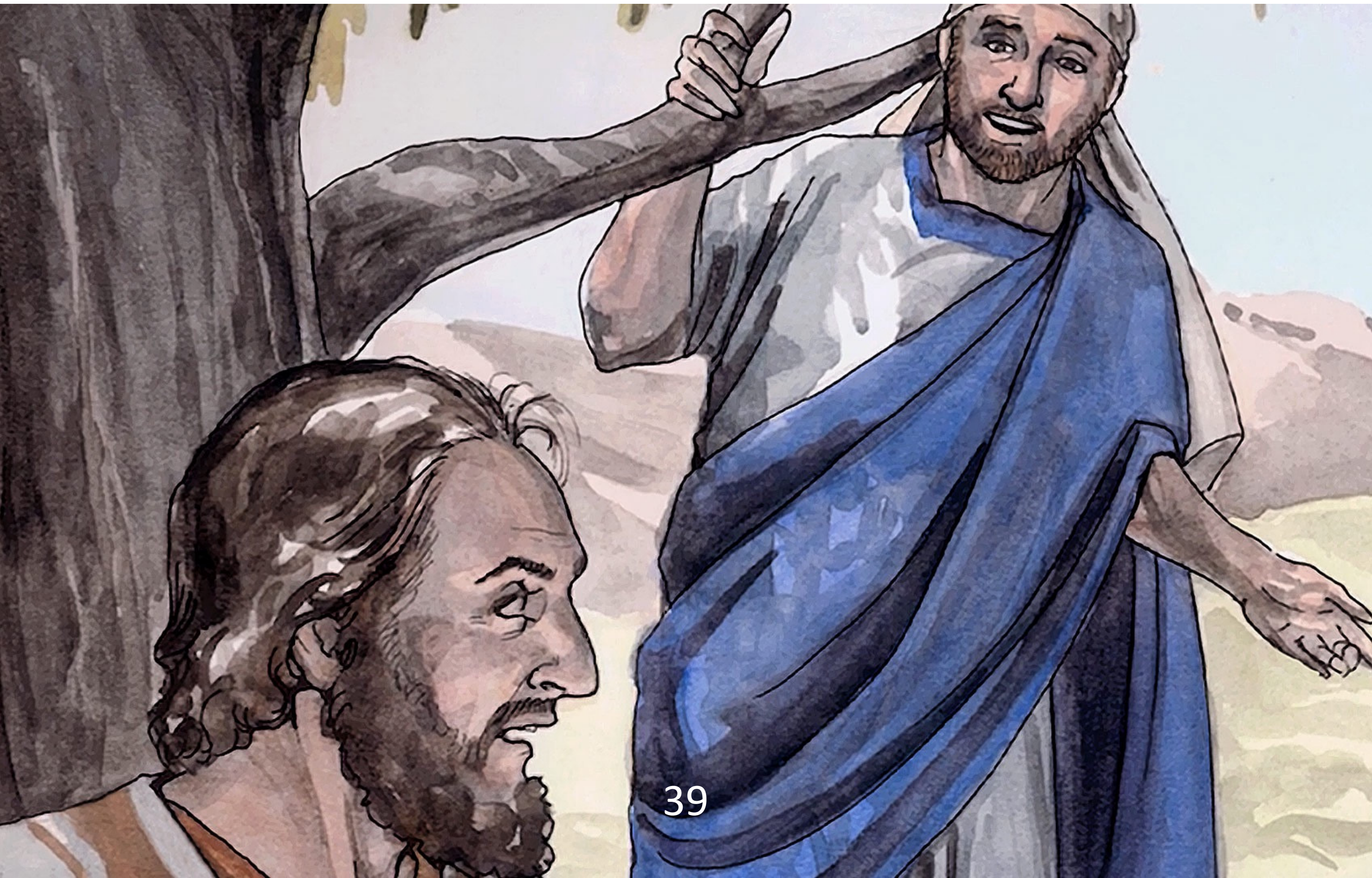

รูป CB 4-3: นาธานาเอลเชื่อในพระเยซู

นาธานาเอลตัดสินใจไปหาพระเยซู เมื่อเขาไปถึงพระองค์ตรัสว่า "มาแล้วคนที่สัตย์ซื่อ คนนี้เป็นชนอิสราเอลแท้" นาธานาเอลประหลาดใจที่พระองค์ตรัสเช่นนั้น "ท่านรู้จักว่าข้าเป็นคนเช่นไรได้อย่างไร?" นาธานาเอลถามพระองค์ตอบว่า "เราเห็นท่านอยู่ใต้ต้นมะเดื่อตั้งแต่ก่อนฟีลิปคุยกับท่าน" นาธานาเอลรู้สึกร้อนรนภายในใจอย่างมาก มันเป็นไปไม่ได้ที่พระองค์จะรู้ จนในที่สุดเขากล่าวว่า "พระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์! พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าและเป็นจอมกษัตริย์แห่งอิสราเอล" เราไม่รู้ว่านาธานาเอลทำอะไรอยู่ใต้ต้นมะเดื่อ เขาอาจจะกำลังอธิษฐานระบายความในใจต่อพระเจ้า มีแต่เขากับพระเจ้าเท่านั้นที่รู้ แต่ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม มันสำคัญมากต่อนาธานาเอลจนทำให้เขาเชื่อในพระเยซูว่าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า เด็กๆ เห็นมั้ยว่า `ความเชื่อมาจากการได้ยินและการได้ยินมาจากการประกาศพระคำของพระเจ้า' วันนั้นนาธานาเอลได้เข้าร่วมติดตามพระเยซูอีกคน พระองค์ตรัสกับเขาอีกว่า "ท่านเชื่อเพราะเราบอกท่านว่าเห็นท่านอยู่ใต้ต้นมะเดื่อหรือ? ท่านจะได้เห็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น ท่านจะได้เห็นเหล่าทูตสวรรค์ขึ้นลงอยู่เหนือบุตรมนุษย์"

รูป CB 4-1: ผลจากยอห์นผู้ให้บัพติศมา

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นคำพยานที่สัตย์ซื่ออย่างยอดเยี่ยมถึงพระคริสต์ ท่านชี้ให้ผู้คนเห็นถึงพระเมสสิยาห์และหนุนใจให้ติดตามพระองค์ไป อันดรูว์รีบไปบอกซีโมนพี่ชายเกี่ยวกับพระคริสต์ แล้วพระคริสต์ทรงเรียกฟีลิป ในทันทีฟีลิปก็ไปบอกนาธานาเอลเพื่อนของเขา ไม่นานนักพระเยซูก็ทรงเลือกสาวกครบทั้งสิบสองคน ชายเหล่านี้เป็นสาวกผู้ใกล้ชิดกับพระองค์ เป็นผู้ที่ถวายชีวิตติดตามพระองค์ไปทุกแห่ง

พระเยซูยังคงแสวงหาสาวกให้ติดตามพระองค์อยู่ในทุกวันนี้ ถ้าเพียงแต่ใครก็ได้ที่มาหาพระองค์ด้วยความเชื่อ ขอพระองค์ยกโทษในความผิดบาปแล้วล่ะก็ เขาคนนั้นควรมีความปรารถนาที่จะออกไปบอกครอบครัว บอกเพื่อนหรือคนอื่นเรื่องพระคริสต์เหมือนที่อันดรูว์และฟีลิปทำ

เด็กๆ สังเกตมั้ยว่าเมื่อพระเยซูหันมาพูดกับอันดรูว์และยอห์น พระองค์ตรัสว่า "ท่านกำลังหาอะไร?" หรือ "ท่านต้องการอะไร" พระคริสต์ทรงกำลังถามคำถามเดียวกันนี้กับเราทุกคน ทำไมเรามาหาพระองค์ เราอยากให้พระองค์ทำอะไรให้เรา น่าเป็นห่วงที่หลายครั้งเราเข้าหาพระเยซูเพราะเพียงต้องการให้พระองค์อวยพร หรือต้องการเงิน อาหาร รถ ที่อยู่ งาน บ่อยครั้งที่เราต้องการให้พระองค์แก้ไขปัญหาส่วนตัว ให้เราชนะการแข่งขันบางอย่าง สิ่งเหล่านี้แน่นอนพระเจ้าทรงใส่ใจเรา และไม่เป็นไรที่จะทูลขอพระองค์ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดเราต้องไม่ลืมขอ คือให้พระองค์ทรงช่วยเราเติบโตทางฝ่ายจิตวิญญาณภายใน เราต้องเข้าหาพระองค์แล้วทูลว่า "พระเจ้าข้า ขอทรงโปรดยกบาปของข้าพระองค์ด้วย ข้าพระองค์ต้องการชีวิตนิรันดร์ ต้องการเข้มแข็งในพระเจ้าและชนะการทดลอง" นี่คือความจำเป็นที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใดๆ และเมื่อจิตวิญญาณของเราอิ่มเอม พระพรฝ่ายร่างกายและอื่นๆ จะตามมาอย่างแน่นอน

พระเยซูคริสต์ทรงชนะใจของอันดรูว์และยอห์นในวันนั้นที่เขาติดตามพระองค์ แล้วพระองค์ทรงชนะใจของเด็กๆ หรือเปล่า? เรารู้จักพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้วหรือยัง? เรารักพระองค์อย่างสุดจิตสุดใจหรือไม่? ความปราถนาแรกที่เราควรมีเมื่อกลับใจมาเชื่อในพระคริสต์แล้วคือการมีใจอยากบอกคนอื่นเรื่องพระเจ้า ถ้ามีคนถามว่า "ทำไมถึงอยากให้ฉันรู้จักกับพระเจ้า? พระเจ้าจะทำอะไรให้ฉันได้บ้าง? ในพระคริสต์มีอะไรที่คนอื่นไม่มี?" เราสามารถเตรียมพร้อมคำตอบไว้ได้ เราจำเป็นต้องบอกให้คนอื่น "มาและดู! มาชิมพระเจ้าของเรา มาแล้วความบาปจะถูกยกออกไป มาแล้วภาระหนักจะเบาลง มาแล้วจะได้ความชื่นชมยินดีที่แท้จริง มาแล้วพระองค์จะทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ มาพึ่งพาในพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงทำให้คุณผิดหวัง พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งคุณ!"

บทเรียนที่ 5 "ทรงเรียกชาวประมงและมัทธิว"

มัทธิว 4:18-22; มาระโก 1:16-20, 2:13-17;
ลูกา 5:1-11, 27-32

รูป CB 5-1: ซ่อมอวน

เปโตร, อันดรูว์, ยากอบ และยอห์น กำลังชุนอวนและซ่อมแหอยู่ที่ริมทะเลสาบกาลิลี (อีกชื่อคือเยนเนซาเรท) พวกเขาออกหาปลาทั้งคืนแต่จับปลาไม่ได้ซักตัว บางทีเด็กๆ อาจจะเคยไปตกปลาแล้วจะเข้าใจว่ามันน่าเสียใจมากแค่ไหนที่จับไม่ได้อะไรเลย แต่ที่แย่กว่านั้นคือนั่นเป็นอาชีพหารายได้ของพวกเขา ไม่ใช่แค่ไปจับปลาเวลาว่าง เมื่อไม่ได้ปลาแสดงว่าไม่ได้เงิน ปกติทุกคืนชาวประมงเหล่านี้จะพากันออกไปหาปลาจนสว่าง พอเช้ามาก็จะพากันล้างปลานำปลาไปขาดที่ตลาด เสร็จก็จะพากันชุนซ่อมแหหรืออวนของพวกเขาแล้วตากให้แห้งเพื่อใช้ได้อีกในคืนนั้น

รูป CB 5-2: พระเยซูทักทายชาวประมง

พวกเขาทั้งเหนื่อย หิว ท้อแท้ และหมดหวังที่จะมีรายได้ในวันนั้น ขณะนั้นพระเยซูก็ดำเนินเข้าไปใกล้และทักทายทุกคน ยากอบ ยอห์น แอนดรูว์และเปโตรติดตามพระเยซูเป็นสาวก แต่ยังทำอาชีพจับปลาอยู่ ยากอบเป็นน้องชายยอห์นซึ่งยอห์นก็น่าจะเป็นคนที่บอกกับยากอบเรื่องพระเมสสิยาห์ด้วย

รูป CB 5-3: พระเยซูทรงสั่งสอนจากในเรือ

บนริมฝั่งทะเลสาบมีคนมากมาย มีหลายคนเคยฟังพระเยซูสั่งสอนและอยากฟังอีก พากันติดตามพระองค์เพื่อฟังสิ่งที่พระองค์เทศนา คนมากันเยอะมากจนพระองค์ต้องลงไปในเรือของเปโตรเพื่อนั่งแล้วสอนในนั้น พระองค์ตรัสบอกเปโตรว่า "ถอยเรือออกไปในน้ำนิดหน่อย เพื่อให้คนเห็นได้สะดวกขึ้น" เปโตรเชื่อฟังและทำตาม จากนั้นพระองค์ก็เริ่มสั่งสอนพระคำของพระเจ้าแก่ผู้คนที่มารุมล้อมบนฝั่งทะเลสาบ พระองค์บอกเขาเรื่องแผ่นดินสวรรค์แผนการแห่งความรอดที่พระเมสสิยาห์จะเป็นผู้ทรงไถ่ ทุกคนตั้งใจฟังอย่างจดจ่อในถ้อยคำของพระเยซู เมื่อเสร็จแล้วพระองค์ก็กล่าวลาทุกคนและให้พวกกลับบ้านไปก่อน

หลังผู้คนกลับไปแล้ว พระเยซูหันไปตรัสกับเปโตรและอันดรูว์ว่า "ถอยเรือออกไปอีกหน่อย แล้วหย่อนอวนของท่านลงไปจับปลา" เปโตรแย้งว่า "ข้าแต่พระองค์ พวกเราพยายามแล้วทั้งคืนไม่ได้เลย แต่เราจะฟังคำของพระองค์และลองดูอีกครั้ง" เปโตรมีท่าทีที่ดี ถึงแม้เขาจะไม่เข้าใจและคิดว่ามันไม่น่าจะจับได้ แต่เขายังให้เกียรติในคำพูดของพระเยซูและทำตามที่พระองค์แนะนำ ชาวประมงรู้ดีว่าการจับปลาต้องทำตอนกลางคืน หลายคนอาจจะงงๆ และคิดว่าเปโตรเสียสติที่จะออกทอดอวนตอนกลางวัน ปลาจะพากันหลบไปอยู่ข้างล่างหมด

เพราะหนีแดด ถึงกระนั้น ทั้งเปโตรและอันดูวร์ก็ยอมเชื่อฟังพระเยซู พวกเขาหย่อนอวนลง ค่อยๆ ลากอวนด้วยเรือไปเรื่อยๆ แล้วก็เริ่มรู้สึกหนักขึ้นจนเกือบจะลากไม่ไหว ทั้งสองไม่อยากเชื่อตาตัวเอง!

รูป CB 5-4: การจับปลาอย่างอัศจรรย์

อวนนั้นเต็มไปด้วยปลาตัวโตๆ! ปลามากมายจนอวนเริ่มขาด "ยากอบ! ยอห์น! เร็วเข้า มาช่วยพวกเรา" พวกเขาตะโกนจากเรือ ทั้งสองรีบนำเรือเข้าไปช่วยเปโตรกับอันดรูว์ ทั้งสี่คนออกแรงช่วยกันลากอวนเข้าฝั่ง เปโตรตัวสั่นเพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เขาแน่ใจว่าไม่มีใครสามารถสั่งปลาให้เข้าในอวนได้เช่นนี้ นอกจากว่าผู้นั้นจะเป็นพระเจ้าที่ทรงฤทธิ์อำนาจ เปโตรรู้ตัวว่าไม่เพียงแต่เขาจะอยู่ต่อหน้าพระอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแต่เขายังอยู่ต่อหน้าพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกด้วย เปโตรรู้สึกละอายใจเพราะเขารู้ว่าตนไม่สมควรได้รับเกียรตินี้ เขาก้มลงซบที่เท้าพระองค์ พูดว่า "โอ้พระเจ้า! ข้าพระองค์ไม่สมควรอยู่ใกล้พระองค์ เพราะข้าพระองค์เป็นคนบาป" นี่ควรเป็นท่าทีของเราด้วย เราควรสำนึกและยอมรับว่าเราเป็นคนบาปเมื่ออยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า และเมื่อเราสารภาพความผิดบาป พระองค์สัญญาว่าจะทรงอภัยให้

รูป CB 5-2: จากคนหาปลามาเป็นผู้จับคน

แทนที่พระเยซูจะถอยตัวออกห่างเปโตร พระองค์กลับตรัสว่า "อย่ากลัวเลย! จากนี้ไปท่านจะเป็นผู้จับคนแทนจับปลา ท่านจะออกไปประกาศข่าวประเสริฐกับทุกคน จงตามเรามาและนำจิตวิญญาณที่หลงหายให้กลับมาหาพระเจ้า" ชาวประมงทั้งสี่ต่างตื่นเต้นยินดีในการติดตามเป็นสาวกของพระคริสต์ ในตอนนี้พวกเขาพร้อมที่จะทิ้งทุกอย่างเพื่อตามพระองค์ไป พวกเขาเลิกแม้แต่อาชีพหาปลา ทุกคนรู้ว่าจิตวิญญาณของคนนั้นสำคัญกว่าปลาเหล่านี้มากนัก

องค์พระเยซูคริสต์เจ้าไม่ได้เรียกให้ทุกคนทิ้งงานประจำหรืออาชีพของพวกเขาเพื่อออกไปเป็นนักเทศน์ แต่มีบางคนที่พระองค์ทรงเรียกเป็นพิเศษให้ทำงานนี้อย่างเฉพาะเจาะจง ให้คอยเป็นครูสอน เป็นกำลังใจกับผู้เชื่อคนอื่นๆ ในการเป็นพยานและเติบโตขึ้นในพระคำของพระองค์

รูป CB 5-5: ทรงเรียกมัทธิว

เวลาต่อมา พระเยซูทรงเสด็จเข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุม ทรงดำเนินไปที่ด่านเก็บภาษี เห็นคนเก็บภาษีคนหนึ่งชื่อเลวีนั่งอยู่ โดยปกติชาวยิวจะเกลียดพวกเก็บภาษี เพราะพวกนี้เป็นคนยิวแต่ทำงานให้กับรัฐบาลโรม ในขณะนั้นโรมยึดอิสราเอลเป็นเมืองขึ้น ทำให้ชาวยิวต้องอยู่ใต้การปกครองของพวกโรมัน แต่มีชาวยิวที่มีหน้าที่เก็บภาษีประชาชนให้โรม พวกเขาจะขูดรีดเงินภาษีเกิดขนาดเพื่อเก็บเข้ากระเป๋าตัวเอง ทำให้ชาวยิวไม่ชอบ ไม่อยากคบค้ากับพวกเก็บภาษี ชาวยิวประณามพวกนี้ว่าเป็น ‛พวกคนบาป’

น่าแปลกมากที่พระเยซูต้องการเรียกคนเช่นเลวีมาเป็นหนึ่งสาวกที่ใกล้ชิดพระองค์ พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ตามเรามา! เราต้องการให้ท่านเป็นสาวกของเรา” เลวีอาจจะเคยฟังพระเยซูเทศนาสั่งสอนมาบ้าง เขาจึงรู้ว่าพระองค์เป็นใคร สิ่งที่พระองค์ทำๆ ให้เลวีประหลาดใจ เพราะไม่มีชาวยิวคนไหนอยากจะคบหรือพูดกับเขาเลย เลวีเข้าใจว่านั่นหมายถึงการละทิ้งความไม่สัตย์ซื่อของเขาเพื่อติดตามพระองค์ การทิ้งเงินมากมายที่เขาสามารถแอบขูดรีดจากประชาชน เป็นเรื่องที่เราต้องอึ้งกับการตอบสนองของเลวี เพราะเขารีบจัดการธุระของวันนั้นให้เสร็จแล้วลาออกจากการเป็นคนเก็บภาษีเพื่อติดตามพระองค์ไป

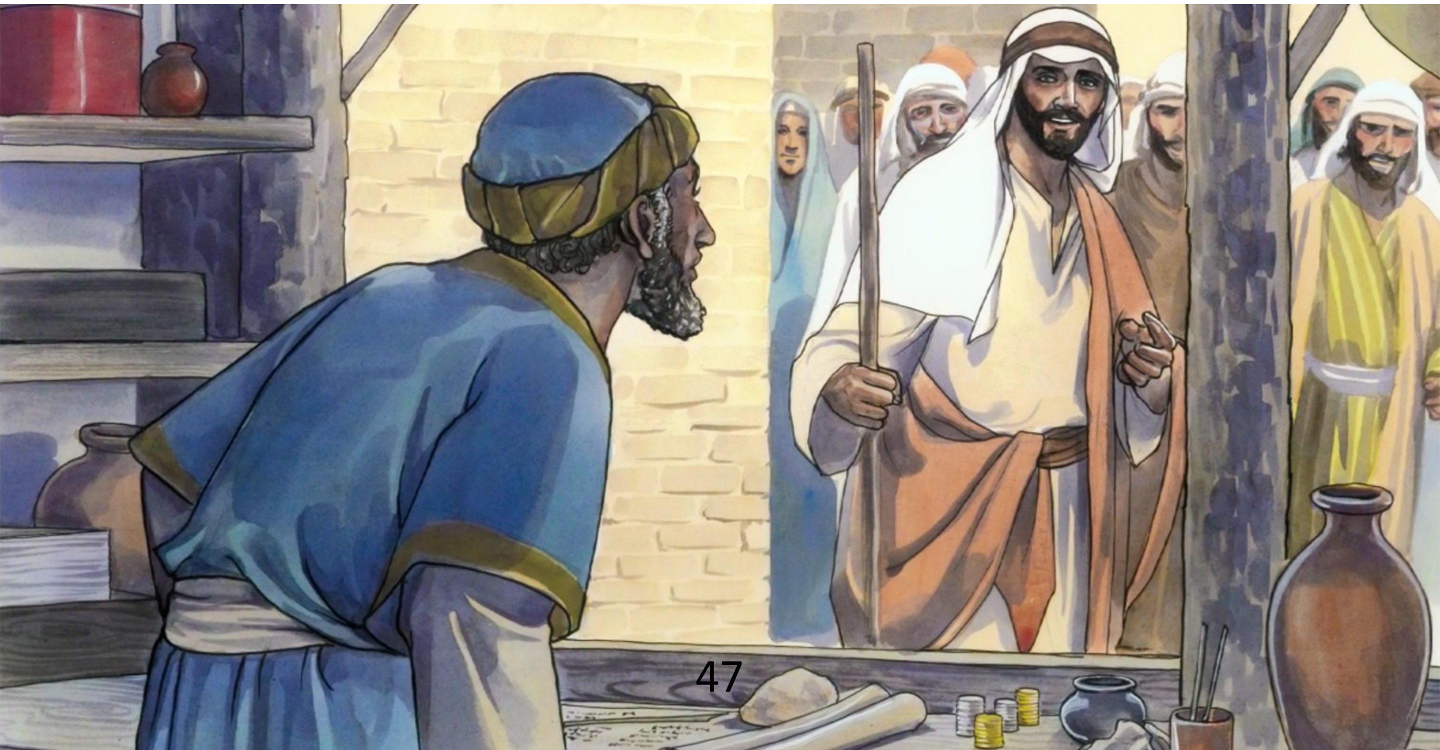

พระเยซูทรงตรัสไว้ว่า "ถ้าใครจะตามเรามา ผู้นั้นต้องปฏิเสธตัวเอง (ปฏิเสธความต้องการส่วนตัวหรือความโลภต่างๆ ที่เราอยากได้รับ) และรับกางเขนของตนแล้วตามเรามา" เมื่อพระองค์บอกว่า 'รับกางเขนของตน' ไม่ได้หมายความว่าให้เราหาสร้อยคอรูปไม้กางเขนสวยๆ มาใส่ กางเขนเป็นคำที่ใช้แทนสิ่งที่อาจจะทำให้เรามีปัญหาเพราะการตามพระคริสต์ เช่น เพื่อนหรือครอบครัวไม่เข้าใจ สิ่งที่เราไม่สามารถทำได้อีกหลังจากที่รับเชื่อในพระองค์แล้ว เพราะมันไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

เลวีเข้าใจสิ่งนี้เมื่อพระองค์ทรงเรียกให้เขาตามพระองค์ไป ในธรรมเนียมชาวยิว หลายคนจะทำการเปลี่ยนชื่อใหม่เมื่อมีเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิตครั้งใหญ่ของคนๆ นั้น และตอนนี้ชีวิตของเลวีเปลี่ยนไป เขาเป็นคนใหม่ในพระคริสต์ เขาจึงรับชื่อใหม่คือ 'มัทธิว' เขาเป็นผู้เขียนหนังสือพระกิตติคุณมัทธิว ซึ่งเป็นหนังสือเกี่ยวกับชีวิตของพระคริสต์และการทำพันธกิจของพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์

มัทธิวได้จัดงานเลี้ยงที่บ้านของเขาและเชิญพระเยซูไปเป็นเกียรติ เหล่าสาวกคนอื่นๆ ก็ไปด้วย รวมทั้งเพื่อนเก็บภาษีหลายคนของมัทธิวได้มีโอกาสไปงานเลี้ยงเช่นกัน มีพวกผู้นำศาสนาชาวยิวบางคนมา ถึงแม้เขาจะไม่ได้รับเชิญก็ตาม พวกเขาไปเพื่อเยาะเย้ยและตำหนิว่าทำไมพระเยซูจึงคบกับคนเก็บภาษีหรือพวกคนบาปเหล่านี้ เมื่อผู้นำศาสนาไปถึง ต่างก็พากันตกใจจึงถามสาวกว่า "ทำไมอาจารย์ของพวกเจ้ากินและดื่มกับพวกคนเก็บภาษีและคนบาปพวกนี้?"

พระเยซูได้ยินดังนั้น จึงตอบผู้นำศาสนาที่คิดว่าตัวเองชอบธรรมกว่าผู้อื่นว่า "เพราะว่าคนปกติไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บต้องการหมอ เราไม่ได้มาหาคนที่เรียกตัวเองว่าคนดี แต่เรามาหาคนบาปให้เขากลับใจใหม่" ตราบใดที่เขาคิดว่าตนชอบธรรม เขาไม่สามารถเข้ามาถึงพระพักตร์ของพระเจ้าได้ ไม่ว่าใครก็ตามจะต้องถ่อมใจลงสารภาพความผิดบาปของตนเพื่อรับการอภัยจากพระคริสต์ก่อน เขาจึงจะได้รับความรอด รับชีวิตนิรันดร์ พระเจ้าทรงอ้าแขนต้อนรับเราเสมอ ไม่มีทางที่พระองค์จะผลักไสหรือเยาะเย้ยเพราะว่าเราสำนึกในความบาปของเรา พระองค์ทรงแสนดี วันนี้จะมีใครที่ยอมรับความรักของพระเจ้า ยอมสารภาพความผิดบาปเพื่อจะมีชีวิตนิรันดร์ไหม?

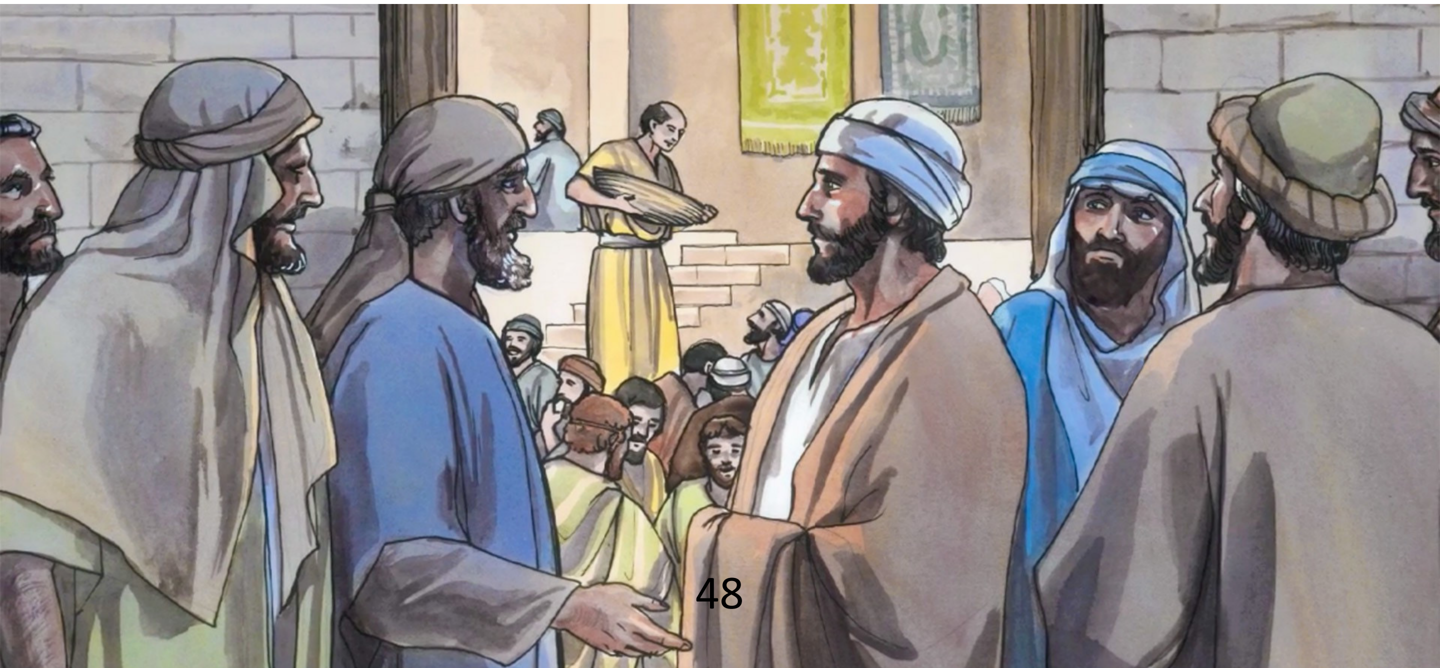

บทเรียนที่ 6 "อัศจรรย์ครั้งแรก"

ลูกา 6:12-16; ยอห์น 2:1-11

รูป CB 6-1: พระเยซูกับเหล่าสาวก

พระเยซูทรงเรียกสาวกของพระองค์ทีละคน ครั้งแรกทรงเรียกยอห์นกับอันดรูว์ สองคนนี้ก่อนเคยเป็นสาวกของยอห์นผู้ให้บัพติศมา แอนดรูว์บอกซีโมนพี่ชาย ผู้ซึ่งพระเยซูเปลี่ยนชื่อเขาเป็นเปโตร จากนั้นพระองค์ทรงเรียกฟีลิป ฟีลิปบอกเพื่อนคือนาธานาเอลให้มารู้จักกับพระคริสต์ ต่อมาพระองค์ทรงเรียกเปโตร, อันดรูว์, ยอห์น และยากอบให้ติดตามแบบเต็มเวลา หยุดการเป็นชาวประมงหาปลา

แล้วพระคริสต์ทรงเรียกเลวีหรือมัทธิวคนเก็บภาษี จนในที่สุดก็ครบสิบสองคนตามที่พระองค์ตั้งพระทัยไว้ ทั้งหมดถูกเรียกว่า 'อัครสาวกสิบสองคน' ชื่อของพวกเขามีดังนี้คือ

ซีโมนหรือเปโตร กับอันดรูว์น้องชาย

ยากอบกับยอห์นน้องชาย ทั้งสองเป็นบุตรชายของเศเบดี

ฟีลิป และนาธานาเอล (บางครั้งได้รับการถูกเรียกว่าบารโธโลมิว)

โธมัส (บางครั้งถูกเรียกว่าดิเดมุส)

มัทธิว คนเก็บภาษี

ยากอบ (ที่ไม่ใช่พี่ชายของยอห์น)

ธัดเดอัส (บางครั้งถูกเรียกว่าเลบเบอัส)

ซีโมน ชาวคานาอัน

ยูดาสอิสคาริโอท ผู้ทรยศพระคริสต์ เขาไม่กลับใจเชื่อในพระเยซูจริงๆ

ทั้งสิบสองคนนี้เป็นสามัญชนทั่วไป ไม่ใช่คนมีการศึกษาสูงหรือมีชื่อเสียงเป็นที่นับถือของประชาชน แต่พระเยซูทรงเรียกและเลือกพวกเขามาเป็นสาวกผู้ใกล้ชิด พวกเขาทุกคนละทุกอย่างแม้แต่อาชีพประจำครอบครัว เพื่อนฝูง ญาติพี่น้องของตน ออกมาเพื่อติดตามพระคริสต์ไปทุกที่ พวกเขาเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ ยกเว้นแต่ยูดาสอิสคาริโอท

พระเยซูปรารถนาให้เราทุกคนรับเชื่อพระองค์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด แล้วมามีสามัคคีธรรมกับพระองค์ ทรงอยากเป็นทั้งเพื่อน ทั้งพระผู้ช่วย ทั้งผู้ปลอบโยนของเรา เราอาจจะไม่มีความสามารถพิเศษ หรือเป็นมีชื่อเสียงใดๆ แต่พระองค์ทรงเรียกและเลือกให้มารู้จักติดตามพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงเปลี่ยน แปลงเราให้เราเป็นเหมือนพระคริสต์เพื่อจะถวายเกียรติและนำคนอื่นมารู้จักกับพระองค์มากขึ้นได้

รูป CB 6-2: งานแต่งที่หมู่บ้านคานา

เป็นธรรมเนียมของชาวยิวเมื่อมีงานแต่งงานพวกเขาจะจัดเป็นงานเลี้ยงใหญ่ บางครั้งอาจยาวนานถึงเจ็ดวัน ทุกอย่างต้องเตรียมพร้อมทั้งอาหาร ขนม เครื่องดื่ม ถ้ามีอะไรไม่พอจะเป็นที่อับอายแก่เจ้าบ่าวมาก ในสมัยนั้นชาวยิวนิยมดื่มน้ำองุ่นมากตามงานเลี้ยงหรือแม้แต่กับอาหารมื้อธรรมดา

คานาเป็นหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่งในแคว้นกาลิลี กำลังมีการฉลองงานแต่ง ทุกคนต่างยินดีกับทั้งเจ้า บ่าวและเจ้าสาว มีแขกหลายคนมา อาจจะเป็นเพราะหมู่บ้านเล็กๆ ทุกคนเลยรู้จักกันหมด พระเยซูกับเหล่าสาวกของพระองค์ก็ไปที่งานนั่นด้วย แม่ของพระองค์คือมารีย์ก็อยู่ที่งานเช่นกัน ทุกคนทักทายกัน หัวเราะ พูดคุยอย่างสนุกสนาน บางคนกลัวว่าถ้ามารับเชื่อในพระเยซูจะอดสนุก ไม่ได้หัวเราะ ไม่ได้เจอกับเพื่อนฝูง พวกเขาคิดว่าพระเยซูต้องการให้เราเคร่งครึม เก็บความรู้สึก แสดงดีหน้าที่เรียบเฉยตลอดเวลา การกระทำเช่นนั้นเป็นการแสดงตัวว่า "เคร่งศาสนา" สิ่งเหล่านั้นไม่เป็นความจริง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เราทำเลย นี่เป็นคำโกหกของมารร้าย ความเป็นจริงก็คือพระองค์ต้องการให้เรามีความชื่นชมยินดีมีความสุขจากจิตใจ พระองค์ประทานความเบิกบานแก่เราผู้เชื่อเสมอในหนทางที่ถูกต้องและดีงาม เพียงแต่พระองค์ไม่อยากให้เรามานั่งเสียใจภายหลังในสิ่งที่เราทำผิดพลาดเพราะความสนุกอันไม่ถูกไม่ควร

ท่ามกลางความยินดีในงานแต่งงานนั้น ก็เกิดปัญหาใหญ่ขึ้น ซึ่งจะนำความอับอายไม่รู้จบสิ้นมาให้แก่เจ้าบ่าว พวกคนใช้พากันหน้าซีดวิ่งวุ่น ซุบซิบกันว่าจะแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างไร

รูป CB 6-3: มารีย์บอกพระเยซูเรื่องน้ำองุ่น

มารีย์รับรู้ถึงปัญหาว่าน้ำองุ่นสำหรับงานเลี้ยงหมดเกลี้ยง เธอเดินไปหาพระเยซูทันที มารีย์ไปหาถูกคนแล้ว เมื่อเรามีปัญหาเราก็ควรไปหาพระองค์ให้ช่วยเช่นกัน มารีย์กระซิบเบาๆ ว่า "น้ำองุ่นหมดแล้ว!" แต่พระเยซูตรัสว่า "เดี๋ยวก่อน ยังไม่ถึงเวลาของเรา" มารีย์หันไปบอกคนรับใช้ว่า "จงทำทุกอย่างที่ท่านบอกเจ้า" นี่ควรจะเป็นขั้นตอนสำหรับเราด้วย คือหนึ่งไปหาพระองค์เมื่อมีปัญหาเข้า สองเราต้องเชื่อฟังทุกอย่างที่พระองค์บอกให้เราทำ

เป็นธรรมเนียมสำหรับเจ้าบ้านที่จะต้องปฏิบัติต่อแขกที่มา คือจะมีคนใช้คอยล้างเท้าให้แขก และนำเครื่องดื่มให้แขกทุกคนที่มาถึงงาน ที่ตรงนั้นมีโอ่งหินสำหรับใส่น้ำที่ใช้ในงานอยู่หกใบ แต่ละใบสามารถจุน้ำได้ใบละสี่ห้าถัง

รูป CB 6-4: คนรับใช้ทำตามคำสั่งพระเยซู

พระเยซูเสด็จเข้าไปตรัสกับพวกคนรับใช้ "จงตักน้ำใส่โอ่งให้เต็ม!" พวกเขามองดูพระองค์คิดว่า "เราต้องใช้น้ำองุ่น ไม่ใช่น้ำเปล่าเพื่อให้แขกดื่ม" แต่ว่ามารีย์ได้สั่งพวกเขาไว้แล้วว่าให้ทำทุกอย่างที่พระคริสต์บอก ดังนั้นจึงพวกเขาทำตามที่พระองค์สั่ง ไม่นานโอ่งทุกใบก็เต็มไปด้วยน้ำเปล่า แล้วพระองค์ตรัสสั่งพวกเขาว่า "จงตักเอาไปให้เจ้าภาพเถิด" โอ้ว! นี่เป็นคำสั่งที่ยากจะเชื่อฟังทำตามได้ พวกเขารู้ว่ามันคือน้ำเปล่า และหากจะเสริฟให้เด็กชิมก่อนอาจจะเป็นความคิดที่ดี แต่นี่พระองค์บอกให้เอาไปให้เจ้าภาพของงานอีกต่างหาก แต่พวกเขาก็กลั้นใจทำตามที่พระองค์บอก

รูป CB 6-2: แขกที่มาชอบน้ำองุ่น

เมื่อถึงมือเจ้าภาพแล้วคนใช้อยากวิ่งออกจากที่นั่น ทั้งกลัวทั้งไม่รู้จะทำอะไรดี เจ้าภาพดื่มแล้วอุทานออกมาด้วยความตกใจ "ตายจริง! ทำไมเจ้าเก็บน้ำองุ่นที่อร่อยขนาดนี้ไว้เสริฟทีหลัง รสชาติช่างละมุนละไมชื่นใจเหลือเกิน" พวกคนรับใช้พากันอัศจรรย์ใจและดีใจไปตามๆ กัน พวกเขารีบกลับไปเอาน้ำองุ่นในโอ่งหินเพิ่มเพื่อเสริฟให้แก่แขกที่มาในงานต่อไป เจ้าภาพยืนขึ้นกล่าวกับเจ้าบ่าวว่า "ข้าไม่เคยดื่มน้ำองุ่นที่รสชาติอร่อยเท่านี้มาก่อนเลย งานเลี้ยงของพวกท่านยอดเยี่ยมจริงๆ" ทั้งเจ้าบ่าวและเจ้าสาวไม่รู้ว่าน้ำนั้นมาจากไหน มีแต่คนรับใช้ที่ตักน้ำนั้นรู้

เจ้าภาพยังกล่าวต่อไป "นี่เป็นงานเลี้ยงที่ไม่เหมือนงานอื่นเลย ใครๆ เขาก็เสริฟของดีกันก่อน แต่งานของท่านกลับเก็บของดีที่สุดไว้เสริฟภายหลัง!" ทุกคนพากันชูแก้วน้ำองุ่นอันเลิศรสเพื่อให้เกียรติและอวยพรแด่คู่บ่าวสาว

เหล่าคนใช้ยังพากันพูดถึงอัศจรรย์ที่พระเยซูคริสต์ทรงทำ "ข้าเห็นกับตาของข้าเอง ข้าตักน้ำเปล่านั้นใส่โอ่งด้วยมือของข้าเองด้วย! นี่มันเป็นอัศจรรย์ชัดๆ" ทุกคนที่รู้เรื่องต่างเห็นด้วยกัน

พระคัมภีร์บอกว่านี่เป็นอัศจรรย์แรกที่พระเยซูคริสต์ทรงทำท่ามกลางสาธารณะชนในหมู่บ้านคานาแคว้นกาลิลี และสาวกของพระองค์ก็ได้เชื่อในพระองค์

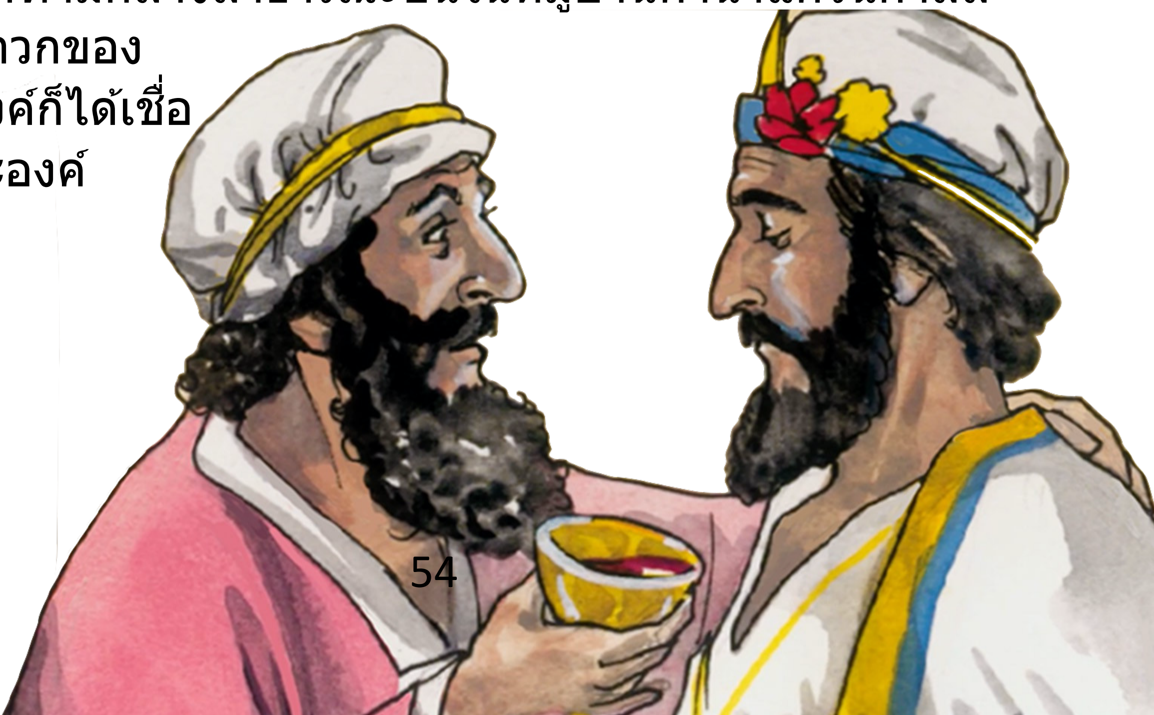

รูป CB 6-1: พระคริสต์ทรงเปลี่ยนแปลงผู้คน

เป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับพระคริสต์ที่ทรงเปลี่ยนน้ำเปล่าให้เป็นน้ำองุ่น พระองค์ทรงเป็นผู้เปลี่ยน แปลงหลายอย่าง - เปลี่ยนสถานการณ์ เปลี่ยนจิตใจ เปลี่ยนชีวิต เปลี่ยนที่พักไปเรื่อยๆ และยังเปลี่ยนคนอย่างซีโมนชาวประมงไร้การศึกษา หุนหัน เจ้าอารมณ์ ให้เป็นเปโตรอัครสาวกที่ยิ่งใหญ่ ที่สุขุมสุภาพอ่อนโยน และเป็นผู้นำที่ดีแก่ผู้เชื่อคนอื่นๆ พระองค์ทรงเปลี่ยนมัทธิวคนเก็บภาษีที่คดโกง กินสินบน ขูดรีดพี่น้องร่วมชาติ ให้กลายมาเป็นอัครสาวกที่สัตยซื่อ มีเกียรติ และเป็นผู้เขียนพระกิตติคุณมัทธิวในพระคัมภีร์ใหม่ของเรา ยังมีอีกหลายคนที่เราเห็นในพระคำของพระเจ้าที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากได้รู้จักพระคริสต์ ทั้งมารีย์ชาวมักดาลา, หญิงชาวสะมาเรีย, เปาโล เป็นต้น

แน่นอนที่สุดพระองค์สามารถเปลี่ยนเด็กที่ชอบโกหก ขี้โกง ลอกข้อสอบ ลักขโมย - พระคริสต์เปลี่ยนแปลงเด็กคนนั้นได้ ด้วยพระคุณและความรักของพระเจ้า ถ้าเขากลับใจมาเชื่อพระองค์ พระองค์จะค่อยๆ ทำให้ชีวิตและนิสัยของเขาดีขึ้นจนคนอื่นสังเกตได้

มีเด็กหญิงคนหนึ่ง เป็นคนที่ควบคุมอารมณ์ของตัวเองไม่ค่อยได้ เวลาเธอโกรธจะชอบด่า ชอบใช้กำลังไม่ว่าจะกับเพื่อนหรือกับครอบครัว มักทำลายข้าวของหากไม่ได้ดั่งใจ เธอไม่เชื่อฟังพ่อแม่เลย แม้แต่ครูที่โรงเรียน แต่เมื่อเธอกลับใจมารับเชื่อในพระเยซู ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนบาปและขอให้พระองค์เปลี่ยนแปลงนิสัยที่แย่ๆ ของเธอ พระองค์ทรงค่อยช่วย ใช้พระคำของพระเจ้าขัดเกลาเตือนสติเธออยู่เสมอ ด้วยพระคุณพระเมตตาความรักของพระเจ้าที่มีต่อเธอ ทำให้เธอกลายเป็นคนใหม่ในพระคริสต์ได้

ครูสงสัยว่ามีใครบ้างที่อยากได้รับการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จากพระเยซู พระองค์ทรงทำอัศจรรย์ในชีวิตของเราเสมอ เพียงแต่เรายอมต่อพระองค์ ให้เราอธิษฐานร่วมกัน

บทเรียนที่ 7 รื้อหลังคาและข้างสระน้ำ

มัทธิว 9:2-8; มาระโก 2:1-12; ลูกา 5:17-26; ยอห์น 5-16

ตอนที่ 1 ทรงรักษาคนเป็นอัมพาต

รูป CB 7-1: เพื่อนทั้งสี่

มีชายสี่คนกำลังหามชายคนหนึ่งที่เป็นอัมพาตไปหาพระเยซู พวกเขาเป็นเพื่อนกัน และได้ยินว่าพระเยซูกำลังมาที่เมืองแห่งนี้ พวกเขามีปัญหาใหญ่ที่อยากให้พระองค์ช่วย ขณะนี้พระเยซูทรงกลายเป็นอาจารย์คนสำคัญในอิสราเอล หลายคนที่ได้ยินคำสอนและเห็นอัศจรรย์ที่พระองค์กระทำพากันพูดปากต่อปาก ทำให้ผู้คนอยากพบอยากฟังพระองค์มาก ทุกที่ๆ พระองค์ไปสั่งสอนจะมีฝูงชนเบียดเสียดกันแน่นเพื่อฟัง ไม่ว่าจะเป็นในเมือง ชนบท ริมทะเล ที่ราบ บนภูเขา ทุกแห่งหนผู้คนล้วนอยากมีโอกาสเห็นพระองค์สักครั้ง

ฝูงชนที่มามีทั้งคนที่เชื่อและคนที่สงสัย แม้กระทั่งบางคนมาฟังเพื่อจะจับผิดในสิ่งที่พระองค์ตรัสสอนก็มี พวกคนกลุ่มท้ายมักจะเป็นผู้นำศาสนาที่ต้องการกล่าวโทษการสอนของพระองค์ เพราะความริษยาที่มีคนให้ความสนใจคำสอนของพระเยซูมากกว่าของพวกเขา

ชายทั้งสี่คนนี้กำลังพยายามแบกเพื่อนรักของพวกเขาไปพบพระเยซู เพื่อนคนนี้ไม่สบายหนัก เป็นอัมพาต ทำงานไม่ได้ เดินไม่ได้ กินเองไม่ได้ เข้าห้องน้ำเองไม่ได้ เขาต้องทนทุกข์ทรมานมาก สิ่งเดียวที่เขาทำได้คือสิ้นหวัง พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าเขาไม่สบายนานแค่ไหน แต่อีกสิ่งหนึ่งที่เขามีคือเพื่อนที่ดี เพื่อนที่เชื่อว่าพระเยซูจะสามารถรักษาเขาได้ เพื่อนๆ บอกเขาว่า "พระเยซูเสด็จมาที่เมืองเรานะวันนี้ พระองค์จะรักษาเจ้าได้แน่นอน พวกเราจะพาเจ้าไปพบพระองค์เอง" แต่ชายคนนั้นตอบด้วยความลังเลว่า "มันคงเป็นไปไม่ได้หรอก ถึงแม้ข้าอยากจะไปหาพระองค์แต่มันคงยากมาก"

พวกเขาวางแผนกันว่าจะทำอย่างไรดี ทั้งสี่มีความมุ่งมั่นมาก "มันต้องมีทางซิ!" "นั่นซิ พระองค์อยู่ไม่ไกลเกินไปนี่เอง พวกเราจะทำอย่างไรดี" ในที่สุดคนหนึ่งก็อุทานว่า "เฮ้! ดูพวกเราซิ ทั้งตัวใหญ่ ทั้งแข็งแรง เราก็หามเขาซิ มีสี่คนพอดี คนละมุม" แต่ชายที่ไม่สบายแย้งว่า "เพื่อนเอ๋ย อย่ายุ่งยากวุ่นวายเลย ลำบากพวกเจ้าเปล่าๆ" เขากล่าวด้วยความเกรงใจ แต่ภายในใจลึกๆ ก็หวังว่าเพื่อนๆ จะจริงจังที่จะหามเขาไป เพราะเขาไม่อยากกดดันหรือทำให้เพื่อนรู้สึกผิด สุดท้ายทั้งสี่ก็ช่วยกันหามเขาไปในที่สุด!

รูป CB 7-2: ปีนไปบนหลังคา

วันนั้นพระเยซูอยู่ในเมืองคาเปอรนาอุม บ้านเกิดของมัทธิว หนึ่งในสาวกของพระองค์ ข่าวประเสริฐกำลังถูกประกาศที่นั่นในบ้านแห่งหนึ่ง ข่าวของพระเยซูแพร่ไปอย่างรวดเร็ว ทุกคนรีบเร่งพากันไปออจนล้นออกมานอกบ้าน ไม่มีแม้แต่ที่จะยืนฟังพระองค์ ไม่ใช่มีแค่คนในเมืองนั้นเท่านั้นที่มา แม้แต่คนในเมืองข้างเคียงก็พากันมาเพื่อเห็นและฟังพระองค์สั่งสอนพระคำของพระเจ้า

เมื่อทั้งสี่มาถึง พวกเขาเจอปัญหาใหญ่ บ้านเต็มไปด้วยคนล้นออกไปจนถึงถนนหน้าบ้าน แล้วเขาจะพาเพื่อนให้พบกับพระเยซูได้อย่างไร พวกเขาถามอย่างสุภาพ “ขอทางให้เราหน่อยท่าน เรามีคนป่วย” แต่ไม่มีใครสนใจยอมสละเปิดทางให้พวกเขาเลย

เมื่อชายทั้งสี่เห็นสีหน้าของเพื่อนรักที่เศร้าอย่างหมดหวัง ทำให้พวกเขาไม่ยอมแพ้ พวกเขาต้องทำให้ได้ “ไม่ต้องท้อไปเพื่อน เรามีแผน เราไม่ยอมแพ้ง่ายๆ หรอก!” ข้างๆ บ้านพวกเขาสังเกตเห็นบันไดที่ขึ้นไปบนดาดฟ้านอกบ้าน เป็นที่ๆ นั่งเล่นหรือตากผ้าได้ ทั้งสี่คนรีบหามเพื่อนเขาขึ้นไปอย่างทุลักทุเล

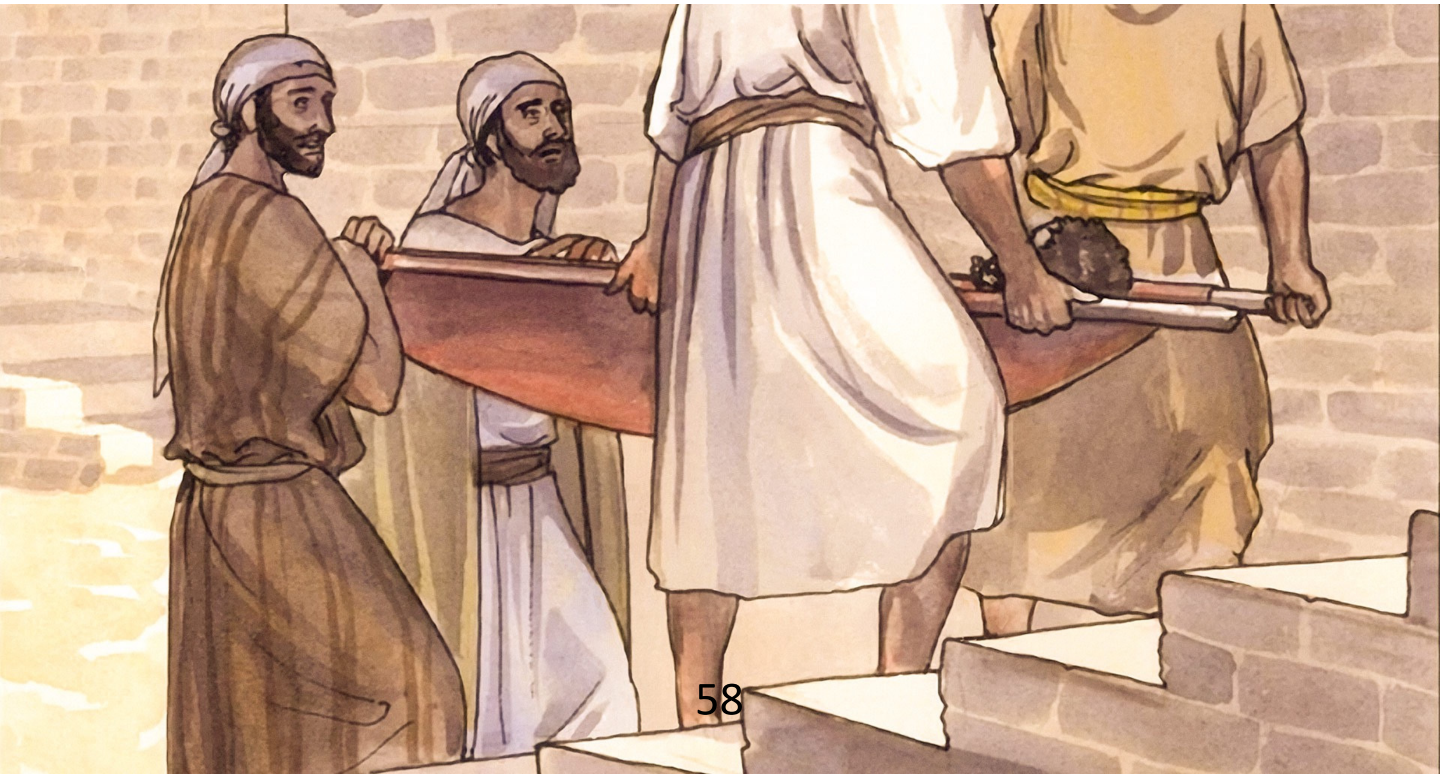

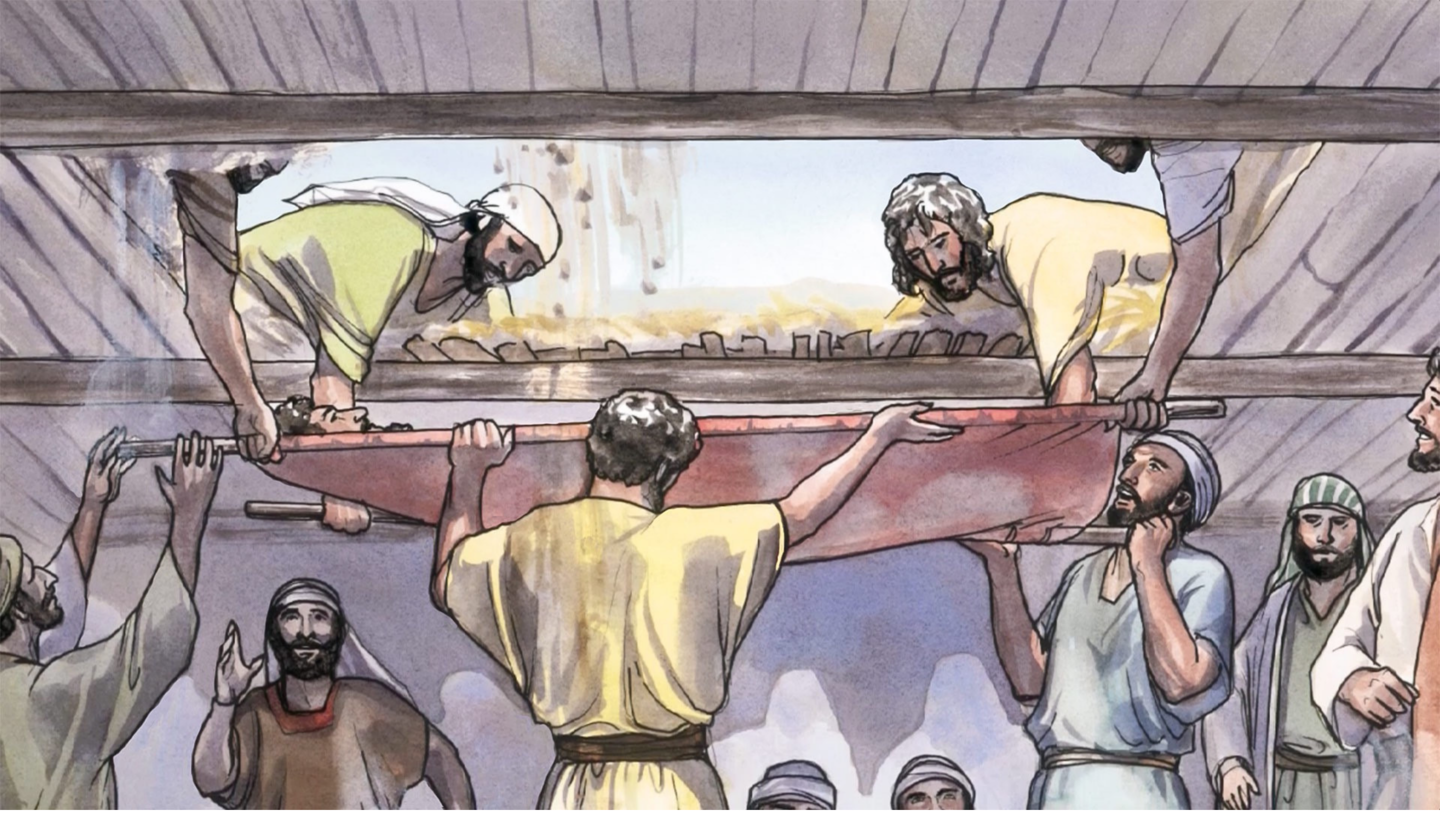

รูป CB 7-3: หย่อนเพื่อนทะลุหลังคา

เมื่อถึงแล้วทุกคนก็พากันค่อยๆ รื้อหลังคาบ้านออกที่ละเล็กละน้อย เมื่อมีรูเล็กๆ เริ่มเปิดออกพวกเขาดีใจมาก รีบทำต่อจนกว้างพอที่จะหย่อนเพื่อนที่นอนบนเสื่อลงไปได้! พวกเขาใช้เชือกมัดมุมที่นอนทั้งสี่แล้วค่อยๆ หย่อนคนป่วยลงไปในห้องนั้น คิดสภาพของผู้คนที่ยืนอัดกันแน่นในบ้าน พวกเขาร้องอุทานด้วยความตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พวกผู้นำศาสนายิวที่อยู่นั่นได้พูดว่า "พวกเจ้าทำอะไรเนี่ย! ทำไมมาขัดจังหวะการสอนของพระองค์ เอาคนง่อยนี้ออกไป" คนทั้งหลายพากันทั้งประหลาดใจ ทั้งขำทั้งทึ่งที่ชายสี่คนพยายามขนาดนี้ ไม่ว่าคนอื่นๆ จะคิดอะไร แต่พระเยซูทรงพอพระทัยพวกเขา

รูป CB 7-4: พระเยซูทรงรักษาชายอัมพาต

พระเยซูมองชายอัมพาตที่นอนอยู่แทบเท้าพระองค์ พระองค์ทรงรักและสงสารเขามาก และเมื่อเห็นความเชื่อของเพื่อนทั้งสี่คนของเขาพระองค์ปรารถนาจะช่วย

จึงตรัสว่า "ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการยกโทษแล้ว" พระคริสต์ทรงเห็นความจำเป็นฝ่ายจิตวิญญาณของชายอัมพาตก่อนฝ่ายร่างกายของเขา ช่างเป็นข่าวดียิ่งแก่ชายคนนั้น! บาปของเขาได้รับการอภัย แต่คำตรัสของพระองค์ทำให้พวกผู้นำศาสนาไม่พอใจ พวกเขาจึงพึมพำต่อกันว่า "เขาคิดว่าตัวเองเป็นใคร! ที่จะสามารถยกโทษบาปได้ เขาคิดว่าตัวเองเป็นพระเจ้าหรือ? มีแต่พระเจ้าที่ยกโทษความผิดบาปได้" พระเยซูทรงทราบความคิดของพวกเขาจึงตรัสว่า "อย่างไหนง่ายกว่ากัน ที่จะบอกว่า 'บาปของท่านได้รับการยกโทษแล้ว' หรือ 'ลุกขึ้นและเดิน'" แต่พระองค์ไม่รอให้พวกเขาตอบ พระองค์ตรัสกับชายอัมพาตว่า "ลุกขึ้น! เก็บที่นอนของท่านกลับบ้านไปเถิด เพราะท่านหายดีแล้ว" ในทันใดนั้นเองชายคนนั้นก็ลุกขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์ ไม่ใช่การพยายามลุกแล้วค่อยๆ เดิน ไม่ใช่เลย เขาลุกอย่างคนแข็งแรง เหมือนกับไม่เคยนอนเป็นง่อยมาก่อน!

รูป CB 7-5: ชายอัมพาตเดินได้

ชายคนนั้นกระโดดลุกขึ้น มีเรี่ยวแรงเก็บที่นอนของตนเอง ออกไปพบกันเพื่อนทั้งสี่ด้วยความยินดี พระคริสต์ทรงยกโทษบาปและรักษาเขาให้หายดีจากการเป็นอัมพาต เด็กๆ นึกภาพออกมั้ย ทั้งห้าคนเดินไปหัวเราะไป สรรเสริญพระเจ้าไปด้วย ทุกคนได้ยินเสียงอันชื่นชมยินดีของเขา "เฮ้! เพื่อนดูข้าซิ ข้าหายดีแล้ว ข้าเดินได้อีกครั้ง พระเยซูยกโทษบาปและรักษาข้า!" ช่างเป็นคำพยานที่ดีจริงๆ พระคริสต์ทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์เป็นพระเจ้าสามารถยกความบาปได้ พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่รักเราและเมตตาเรามาก

ประชาชนที่เห็นเหตุการณ์พูดไม่ออก พวกเขาไม่รู้ว่าจะคิดอย่างไรดี บางคนก็รู้สึกกลัว บางคนอัศจรรย์และประหลาดใจ พวกเขาเริ่มพูดคุยกัน "เราไม่เคยเห็นอะไรแบบนี้มาก่อนเลย!" แล้วชายทั้งสี่คนที่หามเพื่อนมาหาพระเยซูจะคิดอะไร แน่นอนว่าจิตใจของพวกเขาเปี่ยมล้นด้วยความยินดีด้วยความขอบพระคุณต่อพระเยซูคริสต์ เด็กๆ มีเพื่อนที่ต้องการพระเยซูไหม เพื่อนที่เราอธิษฐานเผื่อและพยายามเป็นพยานด้วย อย่ายอมแพ้ จงขอพระเจ้าให้เปิดใจของเพื่อนเราต่อไป ให้เราพยายามชวนเชิญเขามาเจอและรู้จักกับพระเยซู ชวนเพื่อนมาคริสตจักร เป็นตัวอย่างที่ดีที่โรงเรียน อธิษฐานก่อนรับประทานอาหารให้เพื่อนรู้ว่าเราเป็นคริสเตียน เขาอาจจะเริ่มถามเราเกี่ยวกับพระเจ้าได้ ขอให้เราอย่าท้อใจ ถ้าเราวางใจในพระเจ้าพระองค์จะทรงช่วยเราในการเป็นพยาน

ตอนที่ 2 ข้างสระเบธซาธา
รูป CB 7-6: ชายที่สระเบธซาธา

ภายในกรุงเยรูซาเล็มมีสระน้ำใหญ่อยู่แห่งหนึ่งชื่อว่า สระเบธซาธา ความหมายของคำนี้คือ "บ้านแห่งพระเมตตา" ที่นั่นมีศาลาห้าหลังตั้งอยู่รอบๆ ตัวสระ จะมีคนป่วย คนไม่สบายมากมายจะมานอนอยู่ที่ศาลาเหล่านี้ทุกวัน ทั้งคนตาบอด คนง่อย คนผอมแห้ง ทุกคนที่มายังจุดนี้มีความต้องการเหมือนกันคือต้องการรักษาอาการป่วยให้หาย ความเจ็บปวดทางร่างกายของคนเหล่านี้ทำให้เราคิดถึงมนุษย์ก็มีความเจ็บป่วยทางจิตวิญญาณเหมือนกับร่างกายเช่นกัน ความเจ็บป่วยทางจิตวิญญาณทำให้ตาฝ่ายจิตวิญญาณของเรามืดบอดไม่สามารถมองเห็นความรักความจริงจากพระเจ้า จิตใจแบบนี้ทำให้เราไม่สามารถมีชีวิตที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้าได้ มันทำให้เราอ่อนแอและแพ้การทดลองจากมารร้ายจนต้องตกลงในความบาป ตัวเราเองไม่สามารถจะหายดีจากความเจ็บป่วยทางฝ่ายจิตวิญญาณได้ด้วยตัวเอง

บรรดาคนป่วยที่อยู่ในศาลาเหล่านั้นต่างมาคอยดูน้ำในสระว่าจะกระเพื่อมเมื่อไร พวกเขาเชื่อว่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะลงมารักษาคนที่ลงไปในสระคนแรกให้หายดีเมื่อน้ำกระเพื่อม ทุกคนคอยจ้องไปที่น้ำแล้วหวังว่าจะเห็นก่อนใครเพื่อลงไปในสระเป็นคนแรกให้ได้ แต่หลายคนก็ป่วยและอ่อนแอเกินไปกว่าที่จะก้าวขาลงไปในสระได้ บ้างก็เบื่อหน่ายกับการจ้องมองน้ำตลอดเวลา

มีชายง่อยคนหนึ่งป่วยเดินไม่ได้มา 38 ปีแล้ว เขาเห็นผู้คนมากมายมาที่สระ แต่ไม่มีใครที่จะช่วยพาเขาลงไปในสระเลย ถึงแม้เขาจะคอยจ้องมองน้ำนั้นนานแค่ไหนมันก็ไม่มีประโยชน์เลย เขาอยากมีสักคนที่ช่วยพยุงเขาไปในสระเมื่อน้ำกระเพื่อม

รูป CB 7-7: พระเยซูทรงรักเขา

วันนั้นพระเยซูทรงอยู่ที่นั่น พระองค์เดินผ่านศาลา มองดูคนป่วยมากมายที่กำลังรอคอยดูน้ำ แต่พระองค์สังเกตเห็นชายคนหนึ่งเป็นพิเศษ คนที่เดินไม่ได้มา 38 ปีแล้ว พระองค์ทรงรู้ถึงความต้องการของเขา ทรงมองดูชายง่อยคนนั้นด้วยความสงสาร พระองค์ทรงถามว่า "เจ้าอยากจะหายดีหรือ?" เป็นคำถามที่ตอบง่ายเหลือเกิน! ชายง่อยอุทานอย่างน่าเวทนาว่า "ข้าไม่สามารถหายได้ ไม่มีใครช่วยข้าลงไปในสระเลย เวลาจะพยายามคลานไปก็มีคนไปถึงก่อนเสมอ"

พระเยซูทรงเห็นถึงจิตใจที่ทุรนทุรายของเขา พระองค์ตรัสว่า "ลุกขึ้น เก็บของแล้วกลับบ้านไปเถิด" เป็นคำสั่งที่แปลกที่จะให้คนง่อยทำ! แต่มีฤทธิ์อำนาจในพระดำรัสของพระคริสต์ ทันใดนั้นชายคนนั้นก็หายดี เขาลุกขึ้นเก็บของม้วนเสื่อ กระโดดโลดเต้นด้วยความยินดี เขาได้รับการรักษาแล้ว!

รูป CB 7-8: ชายง่อยเดินได้

สังเกตว่าชายคนนี้ไม่ได้ขอให้พระองค์รักษาเขาเลย แต่พระองค์ทรงเข้าใจถึงความต้องการของเขา ขอบคุณพระองค์สำหรับที่เข้าไปทักทายหาเขาก่อน นี่คือพระเจ้าที่แสนดีที่สุด พระองค์ทรงวิงวอนเราให้มารับความรอด ขอร้องเราให้เปิดใจให้พระองค์ช่วยเหลือ พระเจ้าของเราทรงมีความรักมากมายเหลือเกิน

ขณะที่ชายคนนั้นกำลังเต้นโลดไปด้วยความยินดี พวกผู้นำศาสนายิวก็หยุดเขา พวกเขาตกใจที่เห็นชายคนนี้แบกที่นอนเดินในวันสะบาโต เพราะในบัญญัติของยิวห้ามยกของหรือทำงานในวันสะบาโต พวกเขาถือให้เป็นวันพิเศษเพื่อนมัสการพระเจ้า "เจ้า! เจ้าห้ามแบกของวันสะบาโต มันผิดกฎ!"

"ชายที่รักษาข้าบอกให้ข้าทำได้" เขาตอบ เมื่อพวกนั้นได้ยินก็เริ่มสนใจมากขึ้น "ใคร! ที่บอกให้เจ้าทำสิ่งต้องห้ามในวันสะบาโต" พวกผู้นำศาสนาพากันโกรธเคืองที่มีคนบังอาจแหกกฎสำคัญนี้ ชายคนนั้นไม่รู้จักชื่อพระเยซู เขาจึงไม่สามารถตอบได้ ต่อมาสักพักพระเยซูก็พบชายคนนั้นอีกครั้ง พระองค์พบเขาในพระวิหาร ที่นั่นพระองค์ทรงมอบสิ่งที่มีค่ากว่าการเดินได้แก่เขา พระองค์ทรงนำเขาให้รับเชื่อ ได้รับการอภัยโทษบาปของเขา และพระองค์ยังเตือนเขาอีกว่า "ดูเถิด ตอนนี้ท่านหายดีแล้ว อย่าทำผิดบาปเหมือนที่เคยทำ เพราะบาปนั้นจะนำความเสียหายมายังท่านมากกว่าก่อน" พระองค์ทรงสั่งสอนเตือนสติเขาให้ใช้ชีวิตอยู่ในทางของพระเจ้า และระมัดระวังไม่ตกลงในความบาปในอนาคต

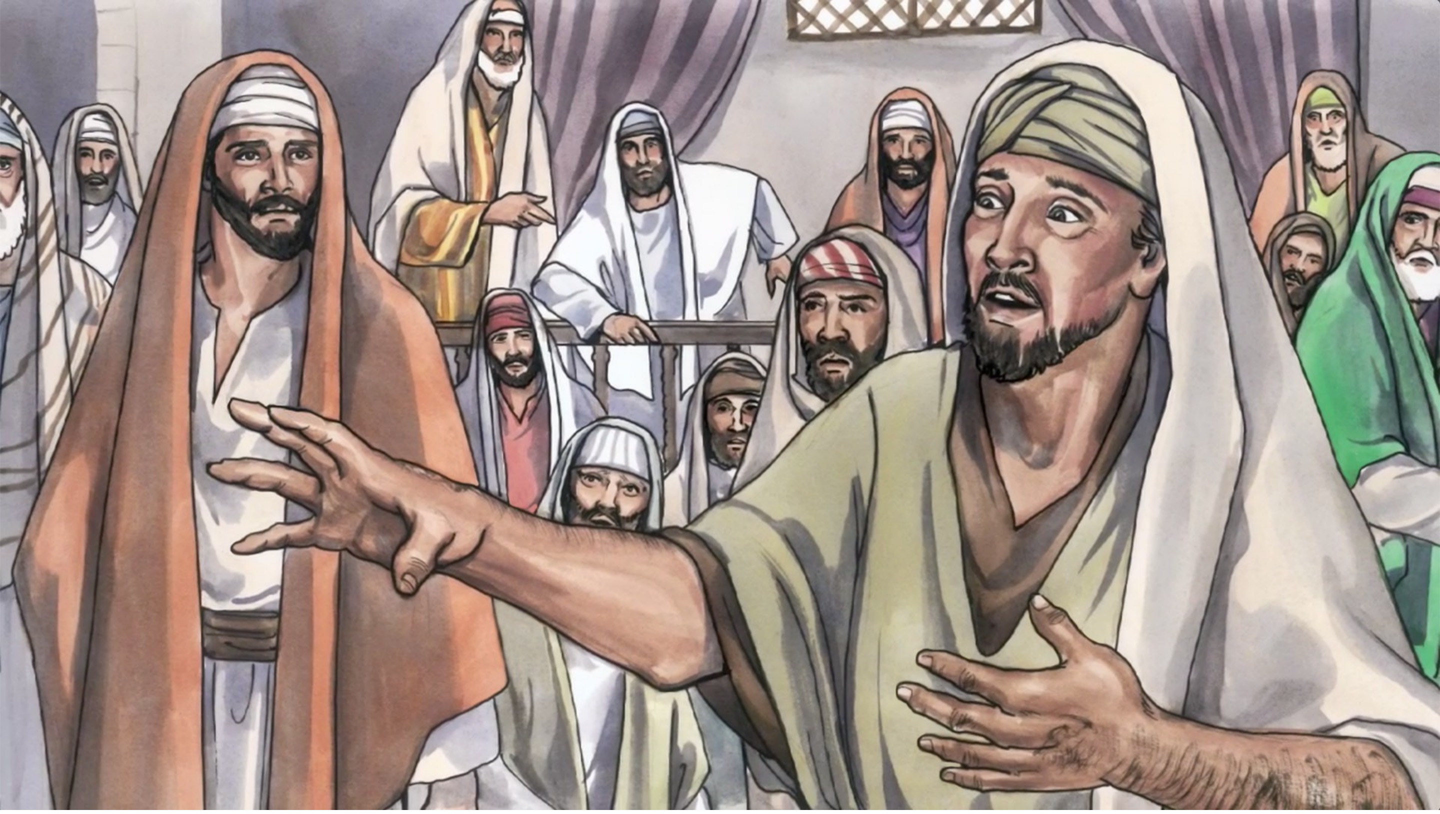

ในที่สุดเขาก็ได้รู้จักชื่อผู้ที่รักษาฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณของเขาเสียที เขามีความยินดีและรู้สึกขอบคุณพระเจ้ามากมาย เขาบอกทุกคนที่เจอถึงพระองค์ สิ่งนี้ทำให้พวกผู้นำศาสนาไม่พอใจมาก! แทนที่จะยินดีกับชายคนนั้นที่เดินไม่ได้มา 38 ปีที่ตอนนี้สามารถทั้งเดิน วิ่ง กระโดด ร้องสรรเสริญได้แล้ว พวกเขากลับตำหนิต่อว่าที่พระเยซูทรงรักษาโรคในวันสะบาโต พวกเขาคิดว่าการรักษากฎบัญญัติสำคัญกว่าการได้ช่วยเหลือคนๆ หนึ่ง ไม่ว่าผู้นำศาสนายิวจะคิดอะไร พระเยซูยังคงเชื่อฟังและทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาต่อไป พระองค์ไม่เพียงแค่อ้างว่าทรงเป็นพระเจ้า แต่พระองค์ยังทรงพิสูจน์ด้วยว่าทรงเป็นจริงๆ โดยการอัศจรรย์และคำสอนของพระองค์

ชายอัมพาตที่เมืองคาเปอรนาอุมมีเพื่อนที่นำเขาไปหาพระคริสต์ แต่ชายง่อยที่สระเบธซาธาไม่มีเพื่อนช่วย แต่พระเยซูทรงอาสาเป็นเพื่อนและยื่นพระหัตถ์เข้าไปช่วยเขาก่อน พระองค์ทรงเป็นเพื่อนที่ประเสริฐสุดของเราทุกคน เด็กๆ เปิดใจรับพระองค์เป็นเพื่อนหรือยัง? ถ้ายังอย่ารีรอต่อไป ไม่มีสหายที่ไหนจะดีเลิศเท่าพระเยซูคริสต์อีกแล้ว

บทเรียนที่ 8 “ทรงชำระพระวิหารและสนทนากับนิโคเดมัส”

ยอห์น 2:13-25, 3:1-21

ตอนที่ 1 พระเยซูทรงชำระพระวิหาร

ทบทวน (ใช้รูป CB 6-4, CB 7-4, CB 5-5, และ CB 7-7)

หลังจากงานแต่งที่หมู่บ้านคานา ที่ๆ พระเยซูทรงทำการอัศจรรย์โดยการเปลี่ยนน้ำเปล่าให้เป็นน้ำองุ่นรสเลิศ พระองค์ได้เสด็จไปที่คาเปอรนาอุม ริมฝั่งทะเลกาลิลี ที่นั่นพระองค์รักษาชายอัมพาตที่เพื่อนทั้งสี่หามเขาไปหาพระองค์ และที่นั่นเป็นบ้านเกิดของมัทธิวคนเก็บภาษีที่พระองค์ทรงเรียกเขาให้เป็นหนึ่งในสาวก ต่อจากนั้นทรงไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อฉลองเทศกาลปัสกา ในช่วงงานเทศกาลเช่นนี้มีชาวยิวจากทั่วโลกมาเพื่อการฉลองปัสการ่วมกัน

ผู้นำศาสนายิวพากันตามพระเยซูไปทุกที่ๆ พระองค์ไปสั่งสอน เพื่อคอยหาโอกาสจับผิดในคำพูดของพระองค์ ผู้คนได้ยินข่าวเรื่องชายอัมพาตที่ถูกหย่อนจากหลังคาและชายง่อยที่สระเบธซาธาที่ทรงรักษาโรคให้พวกเขา เรื่องนี้ทำพระองค์ยิ่งเป็นที่รู้จักมากขึ้นกว่าเก่า

รูป CB 8-1: พระคริสต์ในพระวิหาร

ระหว่างที่พระเยซูอยู่ในเยรูซาเล็มช่วงเทศกาลปัสกา พระองค์ทรงเข้าไปในพระวิหาร สำหรับชาวยิวแล้ววิหารเป็นสถานที่ๆ ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เป็นที่ๆ ชาวยิวจะต้องมาทำการนมัสการพระเจ้าทุกปีๆ ละ 3 ครั้งเพื่อถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า พวกเขาจะต้องใช้สัตว์เช่นแพะ แกะ วัว หรือนกมาเป็นเครื่องบูชา และเงินที่เขาถวายก็ต้องเป็นเชเขลของชาวยิวเท่านั้น แต่ถ้ามีคนอยู่ต่างเมืองก็ไม่สามารถนำสัตว์เดินทาง ไกลมาได้ ดังนั้นคนเหล่านั้นจะต้องมาซื้อสัตว์และทำการแลกเงินให้เป็นเชเขลก่อนเพื่อใช้ในการถวายได้ที่กรุงเยรูซา เล็ม คนที่มีฐานะดีก็จะใช้วัว คนทั่วไปธรรมดาก็เป็นแพะหรือแกะ สำหรับคนจนจะเป็นนกเขาหรือนกพิราบเพราะราคาถูกที่สุด

พวกเขาใช้บริเวณลานพระนิเวศเป็นที่ขายสัตว์และแลกเงินซึ่งมีเสียงดังวุ่นวายจอแจ กลิ่นเหม็นสาบสัตว์ ซึ่งเป็นสภาพที่ตรงกันข้ามกับที่พระวิหารควรจะเป็น พระวิหารเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ สงบ สวยงาม บริสุทธิ์เป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้คนคิดถึงการนมัสการต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าอย่างยำเกรง แต่พวกผู้นำศาสนากลับเห็นแก่ได้อนุญาตให้พวกพ่อค้าเข้ามาทำธุรกิจค้าขายวุ่นวาย บางคนก็ต่อลองราคา บางคนตะโกนเรียกลูกค้า เป็นภาพที่ไม่ควรเกิดขึ้นในบริเวณพระวิหารเลย สิ่งเหล่านี้ไม่สมควรเกิดขึ้นคือทำพระวิหารให้เหมือนตลาดซื้อขายกัน นี่เป็นการไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

รูป CB 8-2: พระเยซูทรงชำระพระวิหาร

เมื่อพระเยซูเดินเข้าในลานชั้นนอกของพระวิหาร พระองค์ทอดพระเนตรดูแล้วไม่พอพระทัยเป็นอย่างมากเมื่อเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น พระองค์ทรงเอาเชือกทำเป็นแส้ไล่คนเหล่านั้นพร้อมกับแกะและวัวออกไปจากบริเวณพระวิหาร พร้อมทั้งเทคว่ำโต๊ะของคนแลกเงิน พระองค์ทรงไล่คนเหล่านั้นออกไป ทรงไปที่คนขายนกแล้วบอกให้เขาเอากรงนกออกไปให้พ้น (พระองค์ไม่ได้เปิดกรงให้นกบินออกไป เพราะทรงรู้ว่าพวกเขาจะไปจับนกกลับมาไม่ได้ทำให้คนขายเสียหายมาก) "จงเอาของเหล่านี้ออกไป อย่าทำพระนิเวศของพระบิดาเราให้เป็นที่ค้าขาย! นี่เป็นสถานที่แห่งการอธิษฐานและนมัสการ ออกไป!" พระองค์ตรัสกับพวกเขาด้วยเสียงอันดัง

เป็นภาพเหตุการณ์ที่น่าตกใจ พวกพ่อค้าวิ่งกันชุลมุนเก็บข้าวของวิ่งไปที่ประตูทางออก ไม่มีสักคนที่พยายามหยุดพระเยซูทั้งพวกพ่อค้าและประชาชนที่มา ไม่นานพวกผู้นำศาสนาก็ได้ยินจึงรีบรุดออกมาดู พวกเขาถามพระเยซูให้ทำอัศจรรย์เพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์มีสิทธิ์ที่จะไล่คนเหล่านี้ออกไป พระองค์ตรัสว่า "พวกท่านอยากเห็นอัศจรรย์ว่าเราเป็นพระบุตรของพระเจ้าหรือ?" พระเยซูตรัสต่อไปว่ "ถ้าพวกท่านทำลายพระวิหารนี้ เราจะสร้างขึ้นใหม่ภายในสามวัน!"

พวกผู้นำไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของคำตรัสนั้น พวกเขาคิดเยาะเย้ยพระองค์ ตอบว่า "บ้าไปแล้ว! เราใช้เวลา 46 ปีสร้างพระวิหารนี้ แล้วท่านจะสร้างขึ้นใหม่ได้ในสามวันเหรอ" พวกเขาไม่รู้ว่าพระวิหารที่พระองค์หมายถึงคือร่างกายของพระองค์ ร่างกายของพระองค์เป็นพระวิหารของพระเจ้าพระบิดา พระเยซูหมายถึงเมื่อพระองค์ตายบนไม้กางเขนครบสามวันแล้ว จะทรงฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาใหม่ ตอนนั้นยังไม่มีใครเข้าใจถึงความหมายนี้ แต่เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว พวกเขาจึงระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ตรัสนี้ภายหลัง

ตอนที่ 2 การสนทนากับนิโคเดมัส

หลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพระวิหารแล้ว ชื่อเสียงของพระองค์ก็ยิ่งแพร่ออกไป ทุกคนในเยรูซาเล็มพูดถึงพระองค์ "ชายจากกาลิลี ใช้แส้ไล่พวกพ่อค้าแลกเงินในพระวิหาร ไม่มีใครทำอะไรเขาได้" "เขาเป็นใคร?" "เป็นคนเดียวกันที่ทำการอัศจรรย์ในงานแต่งหมู่บ้านคานา ทรงเปลี่ยนน้ำให้เป็นน้ำองุ่น" "อ๋อ เป็นคนเดียวกันที่รักษาชายอัมพาต ที่เพื่อนเขาหามไปแล้วรื้อหลังคาบ้านที่คาเปอรนาอุมนะเหรอ?" "ใช่ๆ และเขาก็รักษาชายง่อยที่ข้างสระเบธซาธาด้วย คนเดียวกันนี่แหละ!" ผู้คนในเยรูซาเล็มไม่หยุดพูดคุยกันถึงพระเยซูและสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ทรงได้กระทำ

บางคนอาจจะมีคำถามว่า "เป็นไปได้ไหมที่คนๆ นี้จะเป็นพระเมสสิยาห์ที่พวกเรารอคอย?" ไม่เพียงแต่ชาวบ้านทั่วไปที่พูดถึงพระองค์ แม้แต่พวกผู้นำศาสนาคนสำคัญๆ ที่ประชาชนนับถือก็ยังหารือพูดคุยกันถึงพระองค์ด้วย

รวมทั้งนิโคเดดัส เขาเป็นขุนนางสำคัญคนหนึ่ง มีฐานะร่ำรวย การศึกษาดี และเป็นคนมีใจในการใฝ่รู้เรื่องพระคำของพระเจ้า เขายังเป็นหนึ่งในพวกผู้นำศาสนายิวฝ่ายฟาริสีและเป็นสมาชิกของสภาแซนเฮนดรินอีกด้วย เขาเชื่อในพระเจ้าและเป็นคนที่เคร่งครัดต่อการรักษาธรรมบัญญัติของโมเสส พวกฟาริสีส่วนมากพยายามจะหาเรื่องและจับผิดในคำสอนของพระคริสต์เพราะความอิจฉาที่มีคนมากมายติดตามและอยากฟังพระองค์ แต่นิโคเดมัสไม่ใช่แบบนั้น เขานับถือพระเยซูมากและเชื่อว่าพระองค์เป็นครูที่สอนได้ดีมาก นิโคเดมัสตัดสินใจที่จะไปพบกับพระเยซูเพื่อสนทนากับพระองค์ เขาอยากรู้อยากเข้าใจความจริง พระเยซูทรงยินดีที่ได้พูดคุยคนที่แสวงหาความจริงอย่างจริงใจ

รูป CB 8-3: นิโคเดมัสพบพระเยซูตอนกลางคืน

นิโคเดมัสต้องการจะสนทนาตามลำพังกับพระคริสต์ เขาตัดสินใจไปขอพบพระองค์ในตอนกลางคืน เราไม่แน่ใจว่าทำไมจึงเป็นเวลานี้ บางคนคิดว่าเขาไม่อยากให้พวกผู้นำศาสนาคนอื่นรู้เพราะไม่อยากมีปัญหา บางคนคิดว่าเขารอไม่ไหวจนถึงตอนเช้าจึงรีบไปในคืนนั้น ไม่ว่าเหตุผลจะคืออะไร นิโคเดมัสต้องการคุยกับพระองค์เงียบๆ ตามลำพัง

คืนนั้นท้องฟ้าโปร่ง ลมเย็น ดวงดาวส่องแสงเหนือกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งพระเยซูและนิโคเดมัสกำลังสนทนาถึงเรื่องที่สำคัญที่สุด คือเรื่องมนุษย์จะไปสวรรค์ได้อย่างไร

นิโคเดมัสเริ่มถาม "ท่านอาจารย์! ข้าเชื่อว่าพระเจ้าส่งท่านมาสั่งสอนเรา อัศจรรย์ที่ท่านทำก็พิสูจน์ว่าท่านมาจากพระเจ้า ไม่มีใครเคยทำสิ่งต่างๆ ที่ท่านทำได้ นอกจากว่าพระเจ้าจะสถิตกับคนๆ นั้น" พระเยซูตัดบทพูดของเขากล่าวว่า "ความจริง เราบอกท่านว่านอกจากท่านจะบังเกิดใหม่แล้ว ท่านจะเข้าไปสวรรค์หรือแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้เลย!"

“บังเกิดใหม่! ท่านหมายความว่าอย่างไร?” นิโคเดมัสสับสน “มันจะเป็นไปได้อย่างไร?” พระองค์ตอบว่า “การทำดีหรือพูดดีไม่ได้ช่วยอะไรนิโคเดมัส! ท่านต้องบังเกิดครั้งที่สองเพื่อเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์” เขายิ่งสับสนมากขึ้น “บังเกิดขึ้น เกิดสองครั้งหรือ? ข้าไม่เข้าใจ คนแก่แล้วจะเข้าในท้องแม่และเกิดมาอีกครั้งได้อย่างไร?” เขากำลังคิดถึงแต่ฝ่ายร่ายกาย พระเยซูตอบว่า “ท่านต้องเกิดใหม่อีกครั้ง การเกิดครั้งแรกเป็นทางร่างกายคือจากมารดา แต่การเกิดครั้งที่สองต้องเป็นฝ่ายจิตวิญญาณ” พระองค์กำลังอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะต้องมีภายในจิตใจของมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ที่ให้ชีวิตใหม่ เป็นคนใหม่ในพระคริสต์

การบังเกิดใหม่ครั้งที่สองไม่ใช่แค่นิโคเดมัสเท่านั้นที่ต้องทำ มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาเป็นคนบาปจำเป็นต้องได้รับชีวิตใหม่โดยการเข้ามาหาพระเจ้า โดยการสารภาพความผิดบาปของเขาและขอพระคริสต์ให้ยกโทษบาปของตน เพื่อพระเจ้าสามารถประทานชีวิตใหม่ให้แก่คนๆ นั้นได้

รูป CB 8-4: งูทองสัมฤทธิ์และกางเขน

พระเยซูทรงยกตัวอย่างให้นิโคเดมัสฟังถึงเรื่องงูกัดชาวอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร ทุกคนที่โดยงูกัดจะต้องตาย แต่พระเจ้าทรงสั่งโมเสส "จงทำงูทองสัมฤทธิ์ ติดไว้กับเสาสูง ยกขึ้นในค่ายคนอิสราเอลเพื่อให้ทุกคนเห็นได้ทั้งใกล้และไกล เมื่อใครก็ตามที่โดนงูกันให้เพียงแค่มองดูงูนั้น เขาจะไม่ตายและมีชีวิตรอด"

โมเสสทำตามที่พระเจ้าบอก ข่าวดีนี้แพร่ไปทั่วค่ายที่พัก จากทุกที่ในค่ายมีเสียงร้องยินดี "ข้าไม่ตาย!" "ลูกข้าหายเจ็บแล้ว เขาไม่ตาย!" เป็นคำสั่งของพระเจ้าที่พวกเขาต้องทำตามคือ "มอง" ประชาชนเรียนรู้ที่จะมีความเชื่อตามพระคำของพระเจ้า ไม่ต้องทำอะไร แค่ "มอง" เท่านั้น

คนที่ถูกงูกันก็เปรียบเหมือนคนที่ถูกบาปโจมตี และทุกคนปฏิเสธไม่ได้ว่าเราเป็นคนบาป เคยทำบาปกันทั้งหมด ทุกคนถูกบาปกัดและต้องตายเพราะบาปนั้น พระเยซูอธิบายแก่นิโคเดมัสว่า "งูถูกยกขึ้นฉันใด พระคริสต์จะต้องถูกยกขึ้นด้วยเช่นกัน คือพระองค์ต้องตายบนไม้กางเขนเพื่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์ มองเห็นพระองค์ในความเชื่อจะรอดตายและได้ชีวิตใหม่ "เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้น จะรอดและมีชีวิตนิรันดร์" (ยน. 3:16) นี่เป็นคำตรัสของพระเยซูแก่นิโคเดมัส

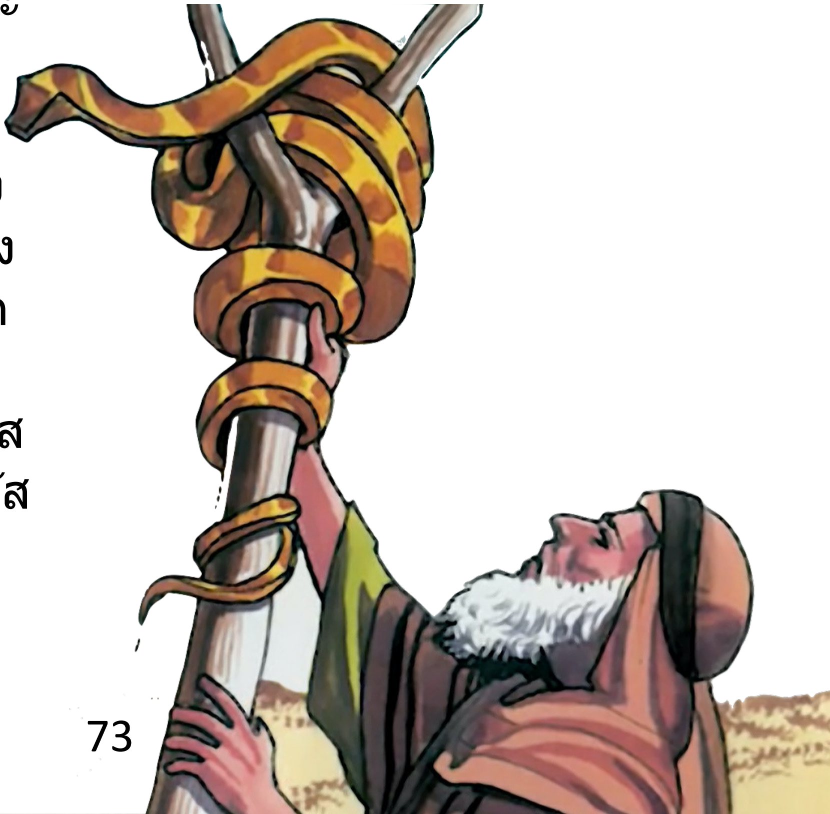

นิโคเดมัสกลับไปคืนนั้น เขาทบทวนสิ่งที่พระคริสต์อธิบายด้วยจิตใจที่ยินดี จะดีแค่ไหนหนอหากเพียงเชื่อและจะรับชีวิตนิรันดร์ หลังจากที่พระคริสต์ทรงตายที่ไม้กางเขน นิโคเดมัสเป็นคนหนึ่งที่ช่วยนำพระศพของพระองค์ลงมาจากกางเขนเพื่อไปที่อุโมงค์ฝังศพ เขาเชื่อในพระองค์อย่างเปิดเผย เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์พระผู้ช่วยให้รอด

แล้วเด็กๆ ล่ะ? ได้บังเกิดใหม่ครั้งที่สองหรือยัง ทุกคนเกิดแล้วครั้งแรกเราจึงมาอยู่ที่นี่ด้วยกันได้ แต่การบังใหม่ในพระคริสต์ครั้งที่สองสำคัญกว่าครั้งแรกมากนั้น เพราะจะนำเราไปอยู่สวรรค์นิรันดร์กับพระเจ้า หากเราไม่ได้รับการบังเกิดใหม่ครั้งที่สองในพระคริสต์ เราจะต้องตายตกนรกที่น่ากลัว ถ้าใครพร้อมจะรับเชื่อในพระองค์เพื่อรับความรอดให้อธิษฐานบอกพระองค์ได้

เชิญชวนให้เด็กรับเชื่อ

ให้เราก้มศรีษะและหลับตาสำหรับการอธิษฐาน ถ้าใครต้องการรับเชื่อในพระคริสต์ให้ยกมือขึ้น คนที่ยกมือขึ้นขอให้เดินออกมาข้างหน้า (จากนั้นให้คุยเฉพาะกับคนที่ออกมาข้างหน้า หรือขอคุยกับพวกเขาตามลำพังหลังเสร็จการสอน) คำถามสามข้อที่เราต้องตอบด้วยตัวเอง

หนึ่ง หนูยอมรับว่าตัวเองเคยทำผิด ทำบาปหรือไม่? (รอเด็กตอบสนอง)

สอง หนูเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าและพระองค์ทรงยอมตายบนไม้กางเขนสำหรับรับโทษของความผิดบาปแทนเราหรือไม่? (รอเด็กตอบสนอง)

สาม หนูต้องการพระเยซูคริสต์เข้าในจิตใจมอบชีวิตใหม่ให้หรือไม่? (รอเด็กตอบสนอง)

หลังจากนั้นคุณอาจจะนำเด็กๆ อธิษฐานรับเชื่อเอง หรือให้เขาอธิษฐานเองก็ได้ คุณสามารถอ่านวิธีการนำเด็กรับเชื่อที่อยู่ที่ส่วนแรกของบทเรียนชุดนี้